

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 14.04.2003
KOM(2003) 180 lopullinen

2003/0071 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

rehuhygieniä koskevista vaatimuksista

(komission esittämä)

PERUSTELUT

I Nykyinen tilanne

Tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY (sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 22 päivänä huhtikuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/29/EY) päätarkoituksena on varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tai rekisteröivät tietyt tuotantolaitokset ja välittäjät, jotka valmistavat, tuottavat tai laskevat liikkeelle tiettyjä lisäaineita, esiseoksia, rehuseoksia ja direktiivissä 82/471/ETY tarkoitettuja tuotteita, tarkastaen, että liitteissä esitettyjä teknisiä eritelmiä noudatetaan.

Tietyt neuvoston direktiivin 95/69/EY täytäntöönpanotoimenpiteet vahvistetaan 9 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa komission direktiivissä 98/51/EY.

Joidenkin tuotteiden tuotantoon tai käyttöön vaaditaan ainoastaan rekisteröinti, joka perustuu laitoksen sitoumukseen noudattaa tiettyjä ehtoja.

Eräiden muiden tuotteiden tuottamiseen tai käyttämiseen vaaditaan tuotantolaitokselle annettava hyväksyntä, joka perustuu erittäin tiukkoihin ehtoihin, joiden tarkoituksena on eläinten, ihmisten ja ympäristön suojaaminen. Hyväksynnän ehtona on, että toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava paikalla, että direktiivissä vahvistettuja ehtoja on noudatettu.

Nykyisen lainsäädännön mukaan ihmisten terveyttä, eläinten terveyttä ja ympäristöä koskevat erilaiset riskitasot ovat perusteena siihen, että eri aineiden tuotannon ja käytön yhteydessä käytetään tätä kaksiosaista järjestelmää. Hyväksyntää sovelletaan laitoksiin, jotka aikovat valmistaa tai käyttää arkoina pidettyjä tuotteita, kun taas pelkkää rekisteröintiä sovelletaan laitoksiin, jotka käyttävät vähemmän arkoja tuotteita.

Menettelyn päätyttyä hakijoille annetaan hyväksyntä- tai rekisteröintinumero, ja kyseiset yritykset lisätään toimivaltaisen viranomaisen laatimiin luetteluihin.

Rekisteröinti- tai hyväksyntävaatimusta ei sovelleta rehuketjussa toimiviin rehuyrityksiin, jotka harjoittavat muuta kuin direktiivissä 95/69/EY kuvattua toimintaa.

Direktiivi tuli voimaan 8. helmikuuta 1996, ja jäsenvaltioiden olisi pitänyt hyväksyä direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1. huhtikuuta 1998.

II Muutostarve

BSE-kriisin, kahden vakavan dioksiinisaastumisen ja muiden huolenaiheiden – esimerkiksi rehuaineiden ja rehujen nitrofeeni- tai hormonisaastumisten – jälkeen on todettu, että tarvitaan asianmukainen lainsäädäntöväline, jonka avulla

- taataan kaiken tyyppisten rehujen turvallisuus
- taataan, että kaikki rehuyritykset toimivat yhdenmukaistettujen hygieniavaatimusten mukaisesti, ja
- parannetaan jäljitettävyyttä.

III Rehuhygienia

Direktiivin 95/69/EY täytäntöönpano on osoittanut, että jotkin vaatimukset ovat edelleen perusteltuja ja niiden soveltamista voitaisiin laajentaa kaiken tyyppisten rehujen tuotantoon.

Tänä ajankohtana olisi siksi järkevää vahvistaa vaatimukset rehuyrityksille, jotka nykyisin jäävät direktiivin 95/69/EY soveltamisalan ulkopuolelle, ja tarkistaa samalla vähimmäisvaatimuksia yleisten ja selkeämpien sääntöjen soveltamiseksi kaikkiin rehuyrityksiin, laajemman avoimuuden saavuttamiseksi ja rehuhygienian alan viimeaikaisen kehityksen huomioon ottamiseksi:

a) HACCP-järjestelmä

Jotta eläinten ruokintaa koskeva lainsäädäntö yhdenmukaistettaisiin Codex Alimentarius -komiteassa vahvistettujen elintarvikehygieniää koskevien periaatteiden kanssa, ehdotetaan kyseisen organisaation vahvistaman HACCP-järjestelmän (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) periaatteiden käyttöönottoa. Kaikkien muualla kuin alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden on noudatettava periaatteita. Järjestelmässä määrätään vaiheet, joita toimijoiden on noudatettava koko tuotantokierroksen ajan, jotta – vaarojen analysoinnin avulla – voidaan tunnistaa kohdat, joiden valvonta on olennaisen tärkeässä asemassa rehujen turvallisuuden kannalta.

HACCP-järjestelmän soveltaminen edellyttää, että toimijat täyttävät velvollisuutensa. Toimijoiden on luotava erityinen seurantaohjelma. Kaikki mahdolliset vaarat on tunnistettava, ja jokaiselle rehuyritykselle on erikseen vahvistettava asianmukaiset valvontamenettelyt. Korjaavia toimia on toteutettava, jos valvonnassa ilmenee mahdollisia ongelmia. Järjestelmä on saatettava ajan tasalle säännöllisesti.

Periaatteisiin sisältyy toimijoiden velvollisuus pitää kirjaa tehdyistä tarkastuksista. Tämä edistää toimivaltaisten viranomaisten valvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta.

b) Jäljitettävyys

Jäljitettävyys on jo yleinen vaatimus, joka on vahvistettu elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002.

Kokemus on selvästi osoittanut, että rehu voi aiheuttaa ihmisten tai eläinten terveyttä mahdollisesti uhkaavia vaaratilanteita.

Perättäiset rehukriisit ovat osoittaneet, että rehun alkuperän tunnistaminen on terveyden suojelun kannalta ensiarvoisen tärkeää. Jäljitettävyuden avulla rehujen ja elintarvikkeiden vetäminen pois markkinoilta on helpompaa, ja toimivaltaiset viranomaiset voivat saada kohdennettua ja tarkkaa tietoa kyseessä olevista tuotteista.

Uudessa ehdotuksessa ehdotetaan säädettäväksi, että toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä kaikki rehuyritykset. Joissakin tapauksissa on saatava varmuus siitä, että rehuyritykset noudattavat hygieniasääntöjä, ja tällöin vaaditaan hyväksyntämenettelyä. Tällaisissa tapauksissa toimivaltainen viranomainen antaa virallisen hyväksynnän käytyään paikalla tarkastamassa, että sääntöjä noudatetaan.

c) Vastuu hygieniasta

Euroopan elintarvikelainsäädännön – ja erityisesti hygienialainsäädännön – mukaan vastuu lainsäädännön noudattamisen varmistamisesta erityisesti elintarviketurvallisuuden osalta on ensisijaisesti elintarvikeyrityksillä. Nyt ehdotetaan säädettäväksi tämän periaatteen ulottamisesta koko rehuketjuun.

Ehdotuksella pyritään varmistamaan, että rehujen turvallisuus otetaan huomioon kaikissa toimintavaiheissa, joilla voi olla vaikutusta rehujen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen. Sen vuoksi rehualan yrityksen on varmistettava, ettei sen vastuulla oleva rehu voi aiheuttaa rehujen tai elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyviä ongelmia ja etteivät sen työskentelytavat vaaranna rehujen ja elintarvikkeiden turvallisuutta. Ehdotuksessa ehdotetaan säädettäväksi vaatimuksesta, että markkinoille saatetaan vain turvallista rehua ja että kyseisellä rehulla ruokituista eläimistä peräisin olevien elintarvikkeiden turvallisuus varmistetaan.

Rehualan toimijoita koskevat ehdot voivat vaihdella sen mukaan, toimivatko yritykset alkutuotannon tasolla.

Esimerkiksi tuotantocyklin kesto alkutuotannossa voi altistaa väistämättömille tapahtumille, jotka liittyvät esimerkiksi säätiloihin tai ympäristötekijöihin. Tällöin on vaikea kehittää kaikkien mahdollisten riskien tunnistamiseksi tarvittavaa tietoisuutta ja laatia asianmukainen valvontaohjelma, jolla riskeihin vastataan.

Valmistustiloissa voi myös esiintyä riskejä, joita ei voida hyväksyä, ja tämä voi johtua esimerkiksi vääristä toimintatavoista missä tahansa rehun valmistelu-, jalostus-, valmistus-, pakkaus-, varastointi-, kuljetus-, jakelu- ja käsittelyvaiheessa. Tarkoituksena on parantaa ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä luomalla asianmukaisia valvontajärjestelmiä, joissa eri jalostusvaiheet analysoidaan niihin liittyvien riskien kartoittamiseksi. Rehuketju on varsin mutkikas ja rehun moniaineksinen koostumus on myös usein monimutkainen, joten missä tahansa ketjun vaiheessa tapahtuvilla epäonnistumisilla voi olla huomattavia seurauksia. Tämän vuoksi rehualan toimijoiden on esittämällä taloudellinen vakuus osoitettava, että ne ovat varautuneet toimintaansa liittyvien riskien varalta ja erityisesti niiden kustannusten varalta, jotka aiheutuvat rehun ja siitä jalostettujen elintarvikkeiden vetämisestä pois markkinoilta, niiden käsittelystä ja/tai niiden tuhoamisesta silloin, kun ne voivat aiheuttaa vakavan riskin ihmisten tai eläinten terveydelle ja/tai ympäristölle.

d) Rehun tuonti yhteisön ulkopuolisista maista

Ehdotuksessa ehdotetaan säädettäväksi siitä, että yhteisöön tuotu rehu täyttää yhteisön hygieniavaatimukset tai niitä vastaavat vaatimukset komission ehdottaman rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annettavan asetuksen (EY) N:o .../... mukaisesti.

Erityisesti siinä ehdotetaan säädettäväksi seuraavaa:

– Lähettävän kolmannen maan on oltava niiden kolmansien maiden luettelossa, joista rehun tuonti on sallittu.

– Lähettävän laitoksen on oltava niiden laitosten luettelossa, joista rehun tuonti on sallittu.

e) Maatilalta ruokapöytään -lähestymistapa ja alkutuotanto

On hyvin tärkeää ottaa huomioon elintarvike- ja rehur turvallisuuspolitiikan keskeinen periaate eli ”maatilalta ruokapöytään” -lähestymistapa ja soveltaa rekisteröinti- ja

elintarvikehygieniavaatimuksia myös alkutuotantovaiheeseen. Rehussa ilmenevät vaarat voivat olla peräisin maatilalta, ja tämän vuoksi hygieniasääntöjä ehdotetaan laajennettavaksi siten, että ne kattavat hygienian mautiloilla. Näin yhteisön lainsäädäntöön sisällytetään säädös, joka kattaa koko rehuketjun ja elintarvikeketjun maatilalta ruokapöytään. Vaaditun hygieniatason saavuttamiseksi mautiloilla ehdotetaan, että alkutuotannossa mahdollisesti esiintyviä vaaroja ja menetelmiä tällaisten vaarojen torjumiseksi käsiteltäisiin hyvän käytännön ohjeistoissa.

Rehuja tuottavien mautilojen ja eläinten ruokinnan jättäminen lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle aiheuttaisi poikkeavuutta elintarvikelainsäädäntöön nähden, tiettyä epäohjonmukaisuutta ja jopa aukkoja, joille ei juurikaan ole perusteita.

f) Joustavuus

Yhteisössä saatu kokemus on osoittanut, että joustavuus on tarpeen erityisesti pienyritysten kohdalla, varsinkin jos ne sijaitsevat maantieteellisistä erityishaitoista kärsivillä alueilla.

Ehdotuksessa pyritään joustavuuteen edellyttämällä, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot varmistavat asianmukaisen hygieniatason tällaisissa yrityksissä kuitenkin niin, että rehun turvallisuutta koskevat tavoitteet eivät vaarannu. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat asianmukaisin taho arvioimaan tämän tason tarpeita, ja niiden on otettava vastuu tässä asiassa.

Omavalvontajärjestelmästä on tehtävä tarpeeksi joustava, jotta huomioon voidaan ottaa käytännössä mahdollisesti vallitsevat erilaiset tilanteet erityisesti pienten yritysten osalta. Tätä varten voidaan laatia käytänneohjeistoja, joilla tuetaan HACCP-järjestelmän täytäntöönpanoa.

IV Rehuhygieniä ja komission valkoinen kirja elintarvikkeiden turvallisuudesta

Ehdotuksessa otetaan huomioon elintarvikkeiden turvallisuutta koskevassa komission valkoisessa kirjassa¹ esitetyt periaatteet ja erityisesti se, että

- kaikki rehuketjun vaiheet (myös alkutuotannon, eläinten ruokinnan ja rehuntuotannon) kattava maatilalta ruokapöytään -toimintalinja on toteutettava järjestelmällisesti
- rehujen turvallisuutta koskevan politiikan on perustuttava kattavaan ja kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan
- rehuyrityksillä, rehun valmistajilla ja maatalousyrittäjillä on päävastuu rehujen ja elintarvikkeiden turvallisuudesta, ja toimivaltaiset viranomaiset seuraavat ja valvovat vastuun toteutumista
- menestyksekkäs elintarvikkepolitiikka riippuu rehujen ja elintarvikkeiden sekä niiden ainesosien jäljitettävyydestä
- rehujen turvallisuutta koskevan politiikan on perustuttava riskeihin.

¹ KOM(1999) 719 lopullinen, 12.1.2000.

Ehdotuksessa otetaan huomioon myös jotkin asetuksessa (EY) N:o 178/2002 vahvistetuista säännöksistä, esimerkiksi seuraavat:

- Huolehditaan eläinten ja ihmisten terveyden korkeasta tasosta ja myös ympäristöstä.
- Varmistetaan turvallisen rehun osalta sisämarkkinoiden tehokas toiminta.
- Varmistetaan rehun jäljitettävyys.
- Rehualan toimijat ovat ensisijaisesti vastuussa rehujen turvallisuudesta.
- Vastuu elintarvikelainsäädännön noudattamisesta on jäsenvaltioilla.
- Varmistetaan, että markkinoille saatetaan vain turvallista rehua.
- Rehualan toimijat ovat vastuussa tilanteessa, jossa niiden tuotteet tai toimet saattavat vahingoittaa rehujen turvallisuutta.

Tässä asetusehdotuksessa joitakin yleisiä rehujen turvallisuutta koskevia vaatimuksia ehdotetaan siis laajennettaviksi siten, että ne kattavat hygienian kaikilla rehuketjun tasoilla.

V Tiivistelmä

Tämä EU:n asetusehdotus vastaa kaikkiin edellä mainittuihin sitoumuksiin vahvistamalla kaikki rehualan toimijat kattavaa rekisteröintijärjestelmää koskevat vaatimukset sekä rehuntuotantoa koskevat vaatimukset.

Ehdotetussa asetuksessa vahvistetaan myös rehuyritysten vastuut ja velvoitteet, jotka kohdistuvat rehurturvallisuuden ongelmien syihin laajasti ja joihin sisältyy alkutuotannon tasolla toimivia rehuyrityksiä koskevia vaatimuksia.

Rehuntuotantoa koskevat yleiset periaatteet ja määritelmät rehualan toimijoiden ja jäsenvaltioiden viranomaisten vastuut mukaan luettuina on jo vahvistettu asetuksessa (EY) N:o 178/2002 sekä komission ehdottamassa rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annettavassa asetuksessa (EY) (N:o) .../....

VI Säädosmuoto

Kuten komission vihreässä kirjassa unionin elintarvikelainsäädännön peruseriaatteista todetaan, komissio uskoo, että asetuksina annetulla yhteisön lainsäädännöllä on monia etuja, koska se varmistaa yhtenäisen soveltamisen yhtenäismarkkinoilla, tekee yhteisön lainsäädännöstä avoimempaa ja mahdollistaa sen saattamisen nopeasti ajan tasalle teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi. Tämän vuoksi ehdotus esitetään asetuksena.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

rehuhygieniää koskevista vaatimuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan 2 kohdan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen²,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁴,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä⁵

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa yhteisön maataloussektoria. Tuotantotulosten tyydyttävyys riippuu paljolti siitä, että käytetään turvallisia ja hyvälaatuisia rehuja.
- 2) Kuten elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁶ vahvistetaan, ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkeaan tasoon pyrkiminen on eräs elintarvikelainsäädännön perustavoitteista. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan myös kansallista ja yhteisön elintarvikelainsäädäntöä koskevia muita yhteisiä periaatteita ja määritelmiä rehujen vapaata liikkuvuutta yhteisössä koskeva tavoite mukaan luettuna.

² EYVL C , , s. .

³ EYVL C , , s. .

⁴ EYVL C , , s. .

⁵ EYVL C , , s. .

⁶ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

- 3) Tiettyihin rehualan tuotantolaitoksiin ja välittäjiin sovellettavat vaatimukset ja yksityiskohtaiset säännöt vahvistettiin tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä sekä direktiivien 70/542/ETY, 74/63/ETY, 79/373/ETY ja 82/471/ETY muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/69/EY⁷. Kokemus on osoittanut, että nämä vaatimukset ja yksityiskohtaiset säännöt muodostavat kestävä perustan elintarvikkeiden turvallisuudelle.
- 4) Toimenpiteet neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön sekä tuontia yhteisön ulkopuolisista maista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistettiin toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön 9 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa komission direktiivissä 98/51/EY⁸.
- 5) Neuvoston direktiivissä 95/69/EY vahvistettiin hyväksymismenettelyssä sovellettavat vaatimukset tuotantolaitoksille, jotka valmistavat tiettyjä aineita, jotka on lueteltu tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista 30 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/471/ETY⁹.
- 6) Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY¹⁰ vahvistettiin säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat hyväksyä teknisiä eritelmiä.
- 7) Kokemus on myös osoittanut, että on tarpeen varmistaa, että kaikki rehuyritykset toimivat yhdenmukaistettujen turvallisuusvaatimusten mukaisesti, ja toteuttaa yleinen tarkastelu, jotta voidaan ottaa huomioon tarve taata eläinten ja ihmisten terveyden sekä ympäristön suojelun korkeampi taso.
- 8) Tässä asetuksessa vahvistettujen uusien hygieniasääntöjen tärkein tavoite on kuluttajansuojan korkean tason varmistaminen rehun ja elintarvikkeiden turvallisuuden kannalta ottaen huomioon erityisesti seuraavat periaatteet:
 - (a) ensisijainen vastuu rehun turvallisuudesta on rehualan toimijalla
 - (b) rehun turvallisuus on varmistettava koko elintarvikeketjun pituudelta rehun alkutuotannosta elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan saakka
 - (c) Rehualan toimijoiden vastuun pitäisi kasvaa, kun sovelletaan yleisesti HACCP-järjestelmän (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi

⁷ EYVL L 332, 30.12.1995, s. 15. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/29/EY (EYVL L 115, 4.5.1999, s. 32).

⁸ EYVL L 208, 24.7.1998, s. 43.

⁹ EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 1999/20/EY (EYVL L 80, 25.3.1999, s. 20).

¹⁰ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/48/EY (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18).

ja kriittiset valvontapisteet) periaatteisiin perustuvia menettelyjä ja noudatetaan hyvää hygieniakäytäntöä.

- (d) hyvän käytännön ohjeistot ovat arvokkaita apuvälineitä, joilla autetaan rehualan toimijoita kaikilla rehuketjun tasoilla noudattamaan rehuhygieniaa koskevia sääntöjä ja soveltamaan HACCP-periaatteita
 - (e) on vahvistettava tieteelliseen riskinarviointiin perustuvat mikrobiologiset vaatimukset
 - (f) on tarpeen varmistaa, että tuontirehu täyttää vähintään vastaavat vaatimukset kuin yhteisössä tuotettu rehu.
- 9) Yhtenäistetty lähestymistapa on tarpeen, jotta varmistetaan rehun turvallisuus rehun alkutuotannosta lähtien sen markkinoille saattamiseen tai vientiin saakka.
- 10) Suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteiden mukaisesti on asianmukaista, että yhteisön sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle jäävät tietyt tapaukset yksityisen kotimaisen rehuntuotannon yhteydessä ja tiettyjen eläinten ruokinta sekä paikallisella tasolla tapahtuvat pienten alkutuotemäärien suorat toimitukset paikallisille maataloille ja lemmikkieläinten ruoan vähittäiskauppa.
- 11) Alkutuotannossa esiintyvät rehuun liittyvät vaarat olisi tunnistettava, ja niitä olisi valvottava asianmukaisella tavalla tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi. Tämän asetuksen säännösten peruseriaatteita olisi siksi sovellettava maataloihin, jotka valmistavat rehua yksinomaan oman tuotantonsa vaatimuksiin, sekä maataloihin, jotka saattavat rehua markkinoille. Kuitenkin silloin, kun tuottaja toimittaa paikallisella tasolla alkutuotteita pieninä erinä suoraan paikallisille maataloille, rehun turvallisuus on syytä varmistaa sääntöjen ja ohjeiden avulla.
- 12) HACCP-periaatteiden soveltaminen rehun alkutuotantoon ei ole vielä yleisesti mahdollista. Hyvän käytännön ohjeistoilla tulisi kuitenkin kannustaa asianmukaisten hygieniavaatimusten käyttöä.
- 13) Rehun turvallisuus riippuu useista tekijöistä. Hygieniaa koskevat vähimmäisvaatimukset olisi vahvistettava lainsäädännöllä. Olisi tarkastettava virallisesti tarkastuksin, että rehualan toimijat noudattavat vaatimuksia. Rehualan toimijoiden olisi lisäksi toteutettava toimenpiteitä tai otettava käyttöön menettelyjä rehun turvallisuuden korkean tason saavuttamiseksi.
- 14) HACCP-järjestelmä voi auttaa rehualan toimijoita parantamaan rehujen turvallisuutta. HACCP-järjestelmä olisi nähtävä itsesääntelymenetelmänä, joka ei korvaa virallisia tarkastuksia.
- 15) HACCP-periaatteiden noudattaminen edellyttää rehuyritysten työntekijöiden täydellistä yhteistyötä ja sitoutumista.
- 16) HACCP-järjestelmässä olisi rehuntuotannon yhteydessä otettava huomioon Codex Alimentarius -periaatteet, mutta kuitenkin mahdollistettava riittävä joustavuus kaikissa tilanteissa. Kriittisten valvontapisteiden tunnistaminen ei ole mahdollista joissakin rehuyrityksissä, ja joissakin tapauksissa hyvät toimintatavat voivat korvata kriittisten valvontapisteiden seurannan. ”Kriittisten rajojen” määrittämistä koskeva vaatimus ei myöskään kaikissa tapauksissa edellytä numeerisen rajan vahvistamista. Asiakirjojen

säilyttämistä koskevien vaatimusten on myös oltava joustavia, jotta erittäin pienille yrityksille ei aiheudu kohtuutonta taakkaa.

- 17) Joustavuus on tarpeen myös maantieteellisistä erityishaitoista kärsivillä alueilla sijaitsevien rehuyritysten tarpeiden tai rakenteellisten vaatimusten huomioon ottamiseksi. Joustavuus ei kuitenkaan saisi vaarantaa rehuhygieniatavoitteita. Koska kaiken hygieniasääntöjen mukaisesti tuotetun rehun on lisäksi oltava vapaassa liikkeessä yhteisössä, menettelyn, jonka mukaisesti jäsenvaltiot voivat soveltaa joustavampia vaatimuksia, olisi oltava täysin avoin. Olisi säädettävä mahdollisuudesta käydä tarvittaessa keskustelua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvässä komiteassa erimielisyyksien ratkaisemiseksi.
- 18) Laitosten rekisteröinti ja rehualan toimijoiden yhteistyö ovat tarpeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa viralliset tarkastukset tehokkaasti.
- 19) On asianmukaista säilyttää rehuyritysten hyväksyntäjärjestelmä sellaisten toimien osalta, jotka voivat aiheuttaa suuremman riskin rehunvalmistuksessa. Olisi säädettävä menettelyistä nykyisen, direktiivin 95/69/EY mukaisen hyväksyntäjärjestelmän soveltamisalan laajentamiseksi.
- 20) Jotta rehuyritys voitaisiin hyväksyä, sen olisi täytettävä useita edellytyksiä, jotka koskevat toimitiloja, laitteita, henkilöstöä, tuotantoa, laadunvalvontaa, varastointia ja dokumentaatiota sekä rehun turvallisuuden että tuotteiden jäljitettävyyden varmistamiseksi.
- 21) Olisi säädettävä mahdollisuudesta keskeyttää hyväksyntä väliaikaisesti, tarkistaa sitä, peruuttaa tai uusida se, jos laitos muuttaa toimintaansa tai lopettaa toimintansa tai jos laitos ei enää täytä sen toimintaan sovellettavia edellytyksiä.
- 22) Järjestelmä, jossa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen rekisteröi ja hyväksyy kaikki rehuyritykset, on asianmukainen, jotta voidaan varmistaa rehun jäljitettävyyden valmistajasta loppukäyttäjään saakka.
- 23) Rehun ja sen valmistusaineiden jäljitettävyyden koko rehuaketjun pituudelta on olennainen osa elintarvikeeturvallisuutta. Asetukseen (EY) N:o 178/2002 sisältyy säännöksiä, joilla varmistetaan rehun ja rehun valmistusaineiden jäljitettävyyden, ja siinä säädetään menettelystä tietyillä aloilla sovellettavien täytäntöönpanosääntöjen hyväksymiseksi.
- 24) Perättäiset rehukriisit ovat osoittaneet, että missä tahansa rehuaketjun vaiheessa tapahtuvilla epäonnistumisilla voi olla huomattavia taloudellisia seurauksia. Rehuntuotannon luonteen ja rehun monimutkaisen jakeluketjun vuoksi rehun vetäminen pois markkinoilta on vaikeaa. Rehu- ja elintarvikeketjujen eri vaiheissa aiheutuneiden taloudellisten vahinkojen korjaamiskustannukset maksetaan usein julkisista varoista. Näiden taloudellisten seurausten korjaamista vähäisin yhteiskunnalle aiheutuvien kustannuksien voitaisiin parantaa, jos toimijan, jonka toiminta aiheuttaa taloudellista vahinkoa rehualalla, katsottaisiin olevan taloudellisesti vastuussa vahingosta. Näin toimijoita kannustettaisiin noudattamaan tiukkoja vaatimuksia, joita ei ehkä noudatettaisi ilman tällaista taloudelliseen vastuuseen perustuvaa järjestelmää. Toimijoiden olisi annettava asianmukaiset taloudelliset vakuudet, esimerkiksi vakuutus, joka kattaa kustannukset, jotka aiheutuvat rehun ja siitä tuotettujen elintarvikkeiden vetämisestä pois markkinoilta, niiden käsittelystä

ja/tai niiden tuhoamisesta aiheutuvat kustannukset. Tämä voi saada toimijat ottamaan käyttöön toimenpiteitä ja kehittämään toimintatapoja, joilla minimoidaan heidän toimintaansa liittyvät riskit.

- 25) Yhteisöön tuotavan rehun on täytettävä asetuksessa (EY) N:o 178/2002 vahvistetut yleiset vaatimukset ja rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetussa asetuksessa (EY) N:o .../...¹¹ vahvistetut tuontiehdot.
- 26) Kolmansiin maihin vietävien yhteisön tuotteiden on täytettävä asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädetyt yleiset vaatimukset.
- 27) Rehuhygieniää koskevan yhteisön lainsäädännön on perustuttava tieteellisiin lausuntoihin. Tässä tarkoituksessa olisi aina tarvittaessa kuultava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista.
- 28) Teknisen ja tieteellisen edistyksen huomioon ottamiseksi komission ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä keskenään tiivistä ja tehokasta yhteistyötä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa.
- 29) Tässä asetuksessa otetaan huomioon terveys- ja kasvinsuojelutoimista tehdyssä Maailman kauppajärjestön sopimuksessa vahvistetut kansainväliset velvoitteet ja Codex Alimentarius -komiteassa vahvistetut kansainväliset elintarviketurvallisuutta koskevat standardit.
- 30) Olisi kumottava direktiivit 95/69/EY ja 98/51/EY.
- 31) Haitallisista aineista eläinten rehuissa 7 päivänä toukokuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/32/EY¹² mukaisesti rehualan toimijat eivät saa sekoittaa laimentamistarkoituksessa muuhun rehuun rehua, joka sisältää haitallista ainetta enimmäispitoisuuden ylittävänä pitoisuutena.
- 32) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia.
- 33) Tämän asetuksen vaatimuksia olisi sovellettava yhden vuoden kuluttua sen voimaantulosta, jotta asetuksen soveltamisalaan kuuluville rehualan yrityksille annetaan aikaa mukautua vaatimuksiin.
- 34) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹³ mukaisesti,

¹¹ EYVL L

¹² EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10.

¹³ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

ASIASISÄLTÖ, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla *Asiasisältö*

Tässä asetuksessa vahvistetaan

- a) rehuhygieniää koskevat yleissäännöt
- b) ehdot ja yksityiskohtaiset säännöt, joilla varmistetaan rehun täydellinen jäljitettävyys.

2 artikla *Soveltamisala*

1. Tätä asetusta on sovellettava
 - a) rehualan toimijoiden toimintaan kaikilla tasoilla rehun alkutuotannosta lähtien sen markkinoille saattamiseen saakka
 - b) elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan
 - c) tuontiin kolmansista maista.
2. Tätä asetusta ei sovelleta
 - a) yksityiseen kotimaiseen kulutukseen tarkoitettujen, elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan ja muiden kuin elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan tarkoitettujen rehun yksityiseen kotimaiseen tuotantoon
 - b) yksityiseen kotimaiseen kulutukseen tarkoitettujen, elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan ja muiden kuin elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan
 - c) paikallisella tasolla tapahtuviin pienten alkutuotemäärien suoriin toimituksiin paikallisille maatiloille
 - d) lemmikkieläinten ruoan vähittäiskauppaan.
3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 2 kohdassa tarkoitettuja toimia koskevat säännöt ja ohjeet. Näillä kansallisilla säännöillä ja ohjeilla on varmistettava tämän asetuksen tavoitteiden saavuttaminen.

3 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa on sovellettava asetuksen (EY) N:o 178/2002 määritelmiä rajoittamatta seuraavia erityismääritelmiä:

- a) 'rehuhygienialla' tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä ja vaatimuksia, jotka ovat tarpeen vaarojen hallitsemiseksi ja sen varmistamiseksi, että rehu sopii eläinten ravinnoksi, ottaen huomioon sen käyttötarkoitus,
- b) 'rehualan toimijalla' tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen varmistamisesta valvontaansa kuuluvassa rehualan yrityksessä,
- c) 'rehun lisäaineilla' tarkoitetaan aineita tai mikro-organismeja, jotka ovat sallittuja eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista annetun asetuksen (...) mukaisesti,
- d) 'laitoksella' tarkoitetaan mitä tahansa rehualan yksikköä,
- e) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan jäsenvaltion tai kolmannen maan viranomaista, joka on nimetty virallisen valvonnan toteuttajaksi.

II LUKU

VELVOITTEET

4 artikla
Yleiset velvoitteet

1. Rehualan toimijoiden on huolehdittava siitä, että kaikki niiden valvontaan kuuluvat tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheet toteutetaan tämän asetuksen III luvussa tarkoitetun hyvän käytännön mukaisesti ja että ne täyttävät asianmukaiset tässä asetuksessa vahvistetut hygieniavaatimukset.
2. Elintarviketuotantoa varten pidettyjä eläimiä ruokittaessa kotieläintuottajien on
 - a) toteutettava toimenpiteitä ja otettava käyttöön menettelyitä, joilla minimoidaan rehun, eläinten ja eläinperäisten tuotteiden biologisen, kemiallisen ja fyysisen saastumisen riski
 - b) sovellettava liitteessä III tarkoitettuja eläinten ruokinnassa noudatettavia hyviä toimintatapoja.

5 artikla
Erityiset velvoitteet

1. Rehun alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden on noudatettava liitteen I säännöksiä myös seuraavien rehuntuotantoon liittyvien toimien yhteydessä:

- a) alkutuotteiden kuljetus, varastointi ja käsittely tuotantopaikalla edellyttäen, ettei tämä merkittävästi muuta tuotteiden luonnetta,
- b) sellaisten alkutuotteiden kuljetus tuotantopaikalta laitokseen, joiden luonne ei ole merkittävästi muuttunut.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla muualla kuin rehun alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden on noudatettava liitteen II säännöksiä.

3. Rehualan toimijoiden on

- a) noudatettava mikrobiologisia erityisvaatimuksia
- b) toteutettava toimenpiteitä tai otettava käyttöön menettelyitä erityispäämäärien saavuttamiseksi.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettut vaatimukset ja päämäärät vahvistetaan 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Rehualan toimijat voivat käyttää 21–23 artiklassa tarkoitettuja ohjeistoja tukenaan tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamisessa.

5. Kotieläintuottajien on noudatettava liitteen III säännöksiä elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokinnassa.

6 artikla

Vaarojen analysoinnin ja kriittisten valvontapisteiden järjestelmä (HACCP-järjestelmä)

1. Muulla kuin rehun alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden on otettava käyttöön, sovellettava ja pidettävä jatkuvasti yllä HACCP-järjestelmän (vaarojen analysoinnin ja kriittisten valvontapisteiden järjestelmään) periaatteisiin perustuvia menettelyitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut HACCP-periaatteet ovat seuraavat:

- a) tunnistetaan vaarat, joita on ehkäistävä tai jotka on poistettava tai vähennettävä hyväksyttävälle tasolle,
- b) tunnistetaan kriittiset valvontapisteet vaiheessa tai vaiheissa, joissa valvonta on olennaisen tärkeää vaaran ehkäisemiseksi, poistamiseksi tai vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle,
- c) asetetaan kriittisille valvontapisteille kriittiset rajat, joilla erotellaan hyväksyttävä taso tasosta, jota ei voida hyväksyä, ehkäistäessä, poistettaessa ja vähennettäessä tunnistettuja vaaroja,

- d) laaditaan kriittisiin valvontapisteisiin kohdistuvat tehokkaat seurantamenettelyt ja noudatetaan niitä,
- e) toteutetaan korjaavia toimia silloin, kun seuranta osoittaa, että kriittinen valvontapiste ei ole hallinnassa,
- f) laaditaan menettelyt a–e alakohdassa esitettyjen toimenpiteiden toimivuuden tarkistamiseksi; tarkistusmenettelyjä on toteutettava säännöllisesti,
- g) laaditaan asiakirjoja ja kirjanpito, ottaen huomioon rehuyritysten luonne ja koko, a–f alakohdassa esitettyjen toimenpiteiden tehokkaan täytäntöönpanon osoittamiseksi.

3. Kun tuotetta, prosessia tai mitä tahansa tuotanto-, jalostus-, varastointi- ja jakeluvaihetta muutetaan, rehualan toimijoiden on tarkistettava menettelynsä ja tehtävä tarvittavat muutokset.

4. Osana 1 kohdassa tarkoitettua menettelyjärjestelmää rehualan toimijat voivat käyttää 21 artiklan mukaisesti laadittuja hyvän käytännön ohjeistoja sekä HACCP-järjestelmän soveltamisohjeita.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanoa myös pienyritysten kannalta helpottavia toimenpiteitä voidaan hyväksyä 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

HACCP-järjestelmää koskevat asiakirjat

1. Rehualan toimijoiden on

- a) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tämän vaatimassa muodossa todisteet siitä, että ne noudattavat 6 artiklan säännöksiä,
- b) varmistettava, että kaikki 6 artiklan mukaisesti kehitettyjä menettelyitä kuvaavat asiakirjat ovat aina ajan tasalla.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon rehuyrityksen tyyppi ja koko vahvistaessaan edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua muotoa koskevia vaatimuksia.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta voidaan vahvistaa 26 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tällaisilla yksityiskohtaisilla säännöillä voidaan auttaa tiettyjä rehualan toimijoita noudattamaan 21–23 artiklan mukaisesti kehitettyjä HACCP-periaatteita 6 artiklan 1 kohdan vaatimusten noudattamiseksi.

8 artikla

Taloudelliset vakuudet

Rehualan toimijoiden on varmistettava, että niillä on toimintaansa liittyvät riskit kattava taloudellinen vakuus kuten vakuutus. Tämän vakuuden on katettava kaikki rehun ja siitä tuotettujen elintarvikkeiden vetämisestä pois markkinoilta, käsittelystä ja/tai tuhoamisesta aiheutuvat kustannukset.

9 artikla
Virallinen valvonta, ilmoitus ja rekisteröinti

1. Rehualan toimijoiden on tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisön muun sovellettavan lainsäädännön tai, silloin kun sovellettavaa yhteisön lainsäädäntöä ei ole, kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ylläpidettävä laitosten rekisteriä.

Rehualan toimijoiden on

- a) tehtävä asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tämän vaatimassa muodossa oleva ilmoitus valvonnassaan olevista laitoksista, jotka toimivat aktiivisesti jossakin rehun tuotanto-, jalostus-, varastointi- tai jakeluvaiheista, laitoksen rekisteröimiseksi.
- b) annettava toimivaltaiselle viranomaiselle ajantasaiset tiedot edellä a alakohdassa tarkoitetuista valvonnassaan olevista laitoksista sekä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle merkittävistä muutoksista toiminnoissa tai laitosten sulkemisista.

10 artikla
Rehualan laitosten hyväksyminen

Rehualan toimijoiden on huolehdittava siitä, että toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt niiden valvonnassa olevat, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat laitokset silloin, kun

- 1) laitoksen toimintaan kuuluu jokin seuraavista toiminnoista:
 - a) rehun lisäaineiden tai direktiivin 82/471/ETY soveltamisalaan kuuluvien ja tämän asetuksen liitteessä IV olevassa 1 luvussa tarkoitettujen tuotteiden valmistaminen ja/tai markkinoille saattaminen,
 - b) tämän asetuksen liitteessä IV olevassa 2 luvussa tarkoitetuista rehun lisäaineista valmistettujen esiseoksien valmistaminen ja/tai markkinoille saattaminen,
 - c) tämän asetuksen liitteessä IV olevassa 3 luvussa tarkoitetuista rehun lisäaineista valmistettuja esiseoksia sisältävien rehuseoksien valmistaminen (ja/tai markkinoille saattaminen) tai tuottaminen yksinomaan oman tilan tarpeita varten,
- 2) hyväksyntä vaaditaan sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa laitos sijaitsee,
- 3) kun hyväksyntä vaaditaan 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytyssä päätöksessä.

11 artikla

Rehualan toimijat eivät saa harjoittaa toimintaansa ilman

- a) edellä 9 artiklassa säädettyä rekisteröintiä, tai

- b) hyväksyntää, jos se vaaditaan 13 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Jäsenvaltioiden velvoite toimittaa tiedot hyväksyntää koskevista kansallisista säännöksistä

Jäsenvaltioiden, jotka vaativat kansallisen lainsäädäntönsä mukaista hyväksyntää tietyille alueellaan sijaitseville laitoksille, on ilmoitettava kyseisistä kansallisista säännöksistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

13 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän antaminen laitokselle

Toimivaltainen viranomainen hyväksyy laitoksen vain sillä edellytyksellä, että ennen toiminnan aloittamista tehty tarkastuskäynti on osoittanut laitoksen täyttävän tämän asetuksen mukaiset asiaankuuluvat vaatimukset.

14 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen antaman rekisteröinnin tai hyväksynnän väliaikainen keskeyttäminen

Toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä väliaikaisesti laitoksen rekisteröinti tai hyväksyntä yhden tai useamman toiminnan taikka kaikkien toimintojen osalta, jos käy ilmi, ettei laitos enää täytä yhteen tai useampaan sen toiminnoista sovellettavia vaatimuksia.

Keskeytys jatkuu siihen saakka, että laitos taas täyttää kyseiset vaatimukset. Jos vaatimukset eivät täyty vuoden kuluessa, on sovellettava 15 artiklaa.

15 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen antaman rekisteröinnin tai hyväksynnän kumoaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on kumottava laitoksen rekisteröinti tai hyväksyntä sen yhden tai useamman toiminnan osalta, jos

- a) laitos lopettaa yhden tai useamman toiminnoistaan
- b) käy ilmi, että laitos on jättänyt täyttämättä sen toimintoihin sovellettavat ehdot yhden vuoden ajan.

16 artikla

Laitoksen rekisteröinnin tai hyväksynnän muuttaminen

Toimivaltaisen laitoksen on muutettava laitoksen rekisteröintiä tai hyväksyntää, jos laitos on pystynyt osoittamaan kykenevänsä harjoittamaan muuta toimintaa sen toiminnan lisäksi, johon sille on alunperin myönnetty hyväksyntä, tai toimintaa, joka korvaa tämän aiemman toiminnan.

17 artikla
Hyväksynnän uusiminen

Laitosten hyväksynnät on uusittava viiden vuoden välein.

Toimivaltainen viranomainen uusii laitoksen hyväksynnän ainoastaan siinä tapauksessa, että tarkastuskäynti on osoittanut laitoksen täyttävän asiaankuuluvat tämän asetuksen vaatimukset.

18 artikla
Tarkastuskäyntejä koskeva poikkeus

Jäsenvaltiot vapautetaan velvollisuudesta tehdä 13 ja 17 artiklassa säädettyjä tarkastuskäyntejä rehuyrityksiin, jotka toimivat yksinomaan jälleenmyyjinä, eivätkä missään vaiheessa pidä tuotteita tiloissaan.

Tällaisten rehuyritysten on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle vakuutus, jossa markkinoille saatetun rehun ilmoitetaan täyttävän tämän asetuksen ehdot.

19 artikla
Siirtymätoimenpiteet

1. Direktiivin 95/69/EY mukaisesti hyväksytyt ja/tai rekisteröidyt laitokset ja välittäjät voivat jatkaa toimintaansa vuoden ajan tämän asetuksen soveltamispäivästä edellyttäen, että ne toimittavat hyväksyntää koskevan hakemuksen ennen tämän asetuksen soveltamispäivää sen alueen toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa niiden toimitilat sijaitsevat.

Niiden on vakuutettava tässä hakemuksessa, että ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut ehdot.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia hakijaa toimittamaan ainoastaan sellaista lisätietoa, jolla taataan tämän asetuksen vaatimusten noudattaminen.

2. Laitokset ja välittäjät, joilta direktiivin 95/69/EY mukaisesti ei vaadita hyväksyntää tai rekisteröintiä, mutta joilta vaaditaan rekisteröintiä tämän asetuksen mukaisesti, voivat jatkaa toimintaansa vuoden ajan tämän asetuksen soveltamispäivästä edellyttäen, että ne toimittavat rekisteröintihakemuksen ennen tämän asetuksen soveltamispäivää sen alueen toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa niiden toimitilat sijaitsevat.

Niiden on vakuutettava tässä hakemuksessa, että ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut vaatimukset.

20 artikla
Luettelo hyväksytyistä laitoksista

1. Toimivaltaisen viranomaisen on jokaisen toiminnan osalta merkittävä kansalliseen luetteloon tuotantolaitokset, jotka se on hyväksynyt 13 artiklan mukaisesti, antaen kullekin oman tunnistenumeron.

2. Jäsenvaltioiden on pidettävä 1 kohdassa tarkoitettussa luettelossa olevat laitoksia koskevat merkinnät ajan tasalla 14, 15 ja 16 artiklassa tarkoitettujen hyväksynnän keskeyttämistä, peruutusta tai muuttamista koskevien päätösten mukaisesti.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on laadittava liitteessä V olevassa I luvussa vahvistetun mallin mukaisesti.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua hyväksyntänumeron on noudatettava liitteessä V olevassa II luvussa vahvistettua muotoa.
5. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava luettelo 13 artiklan mukaisesti hyväksytyistä laitoksista ensimmäisen kerran [marraskuussa ...], minkä jälkeen on julkaistava vuosittain, viimeistään 30 päivänä marraskuuta, yhdistetty luettelo vuoden aikana tapahtuneista muutoksista.

III LUKU

HYVÄN KÄYTÄNNÖN OHJEISTOT

21 artikla

Ohjeistojen laatiminen, levittäminen ja käyttö

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä rehualan hyviä käytäntöjä ja HACCP-periaatteiden soveltamista koskevien kansallisten ohjeistojen laatimista 22 artiklan mukaisesti.

Yhteisön ohjeistoja laaditaan 23 artiklan mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on edistettävä sekä kansallisten että yhteisön ohjeistojen levittämistä ja käyttöä.
3. Ohjeistojen käyttäminen on rehualan toimijoille kuitenkin vapaaehtoista.

22 artikla

Kansalliset ohjeistot

1. Rehuyrityssektorin on laadittava ja levitettävä kansallisia ohjeistoja kuullen niitä muiden osapuolten edustajia, joiden edut ovat merkittäväällä tavalla kyseessä, toimivaltaiset viranomaiset mukaan luettuina, ottaen huomioon
 - a) asiaankuuluvat Codex Alimentarius -käytänneohjeistot ja
 - b) kun ohjeistot koskevat alkutuotantoa, liitteessä I esitetyt vaatimukset.
2. Kansallisia ohjeistoja voidaan laatia direktiivin 98/34/EY liitteessä II tarkoitettujen kansallisten standardointielinten puitteissa.
3. Jäsenvaltioiden on arvioitava kansalliset ohjeistot sen varmistamiseksi, että
 - a) ne on laadittu 1 kohdan mukaisesti

- b) ohjeistot soveltuvat sisältönsä perusteella soveltamisalojensa käyttöön
 - c) ne soveltuvat 4, 5 ja 6 artiklan säännösten noudattamisen ohjeistoiksi soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ja/tai soveltamisalaan kuuluvien rehujen osalta.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 2 kohdan vaatimukset täyttävät kansalliset ohjeistot.

Komissio luo tällaisten ohjeistojen rekisteröintijärjestelmän, ylläpitää sitä ja antaa sen jäsenvaltioiden käyttöön.

23 artikla *Yhteisön ohjeistot*

1. Komissio kuulee 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa ennen hygieniää tai HACCP-periaatteiden täytäntöönpanoa edistävien hyvän käytännön ohjeistojen laatimista. Kuulemismenettelyn tavoitteena on tarkastella tällaisten ohjeistojen, niiden soveltamisalan ja asiasisällön kehittämistä.
2. Yhteisön ohjeistoja laadittaessa komission on varmistettava seuraavat seikat:
- a) asianmukaiset Euroopan rehualan ja muiden asianosaisten kuten kuluttajaryhmittymien edustajat laativat ja levittävät ohjeistoja tai näitä edustajia kuullaan ohjeistojen laatimisesta tai levittämisestä,
 - b) ohjeistot laaditaan ja levitetään yhteistyössä niiden muiden osapuolten edustajien kanssa, joiden edut ovat merkittävällä tavalla kyseessä, toimivaltaiset viranomaiset mukaan luettuina.
3. Yhteisön ohjeistoja laadittaessa ja levitettäessä on otettava huomioon
- a) asiaankuuluvat Codex Alimentarius -käytänneohjeistot ja
 - b) kun ohjeistot koskevat alkutuotantoa, liitteessä I esitetyt vaatimukset.
4. Jäljempänä 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean on arvioitava luonnokset yhteisön ohjeistoiksi sen varmistamiseksi, että
- a) ne on laadittu 2 ja 3 kohdan mukaisesti,
 - b) ohjeistot soveltuvat sisältönsä perusteella soveltamisalojensa käyttöön koko yhteisössä, ja
 - c) ne soveltuvat 4, 5 ja 6 artiklan säännösten noudattamisen ohjeistoiksi soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ja/tai soveltamisalaan kuuluvien rehujen osalta.
5. Komissio pyytää 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa tarkastelemaan määräajoin tämän artiklan mukaisesti laadittuja yhteisön ohjeistoja yhteistyössä 2 kohdassa mainittujen tahojen kanssa. Tarkastelun tavoitteena on varmistaa, että ohjeistot pysyvät käytännöllisinä ja että niissä otetaan huomioon teknologinen ja tieteellinen kehitys.
6. Tämän artiklan mukaisesti laadittujen yhteisön ohjeistojen otsikot ja viitetiedot julkaistaan Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa.

IV LUKU

TUONTI

24 artikla Tuonti

1. Kolmansista maista rehua tuovien rehualan toimijoiden on varmistettava, että tuontia harjoitetaan ainoastaan seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- a) lähettävä kolmas maa on rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun asetuksen (EY) N:o .../... 48 artiklan mukaisesti laaditussa niiden kolmansien maiden luettelossa, joista rehun tuonti on sallittu
- b) lähettävä laitos on kolmannen maan rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun asetuksen (EY) N:o .../... 48 artiklan mukaisesti laatimassa ja päivittämässä niiden laitosten luettelossa, joista rehun tuonti on sallittu
- c) rehu on lähetetty lähettävästä laitoksesta, joka voi käyttää myös b alakohdassa tarkoitettussa luettelossa olevasta toisesta laitoksesta peräisin olevaa rehua tai yhteisöstä peräisin olevaa rehua,
- d) rehu täyttää
 - i) tässä asetuksessa vahvistetut ja missä tahansa rehun hygieniasääntöjä koskevassa muussa yhteisön lainsäädännössä vahvistetut vaatimukset tai
 - ii) yhteisön vähintään vastaaviksi tunnustamat vaatimukset tai
 - iii) jos yhteisön ja viejamaan kesken on tehty erityissopimus, tähän sisältyvät vaatimukset.

2. Tuontitodistusmalli voidaan ottaa käyttöön 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla Väliaikaiset toimenpiteet

Ennen 24 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen luetteloiden kokoamista viittauksia tällaisiin luetteloihin pidetään viittauksina direktiivin 98/51/EY¹⁴ nojalla vahvistettuihin luetteloihin.

¹⁴ Komission direktiivi 98/51/EY, annettu 9 päivänä heinäkuuta 1998, toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön (EYVL L 208, 24.7.1998, s. 43).

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

26 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Täytäntöönpanotoimenpiteet voidaan vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

27 artikla

Liitteiden I, II ja III muuttaminen

Liitteitä I, II ja III voidaan muuttaa tai ne voidaan kumota 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jotta otetaan huomioon

- a) hyvän käytännön ohjeistojen kehittäminen,
- b) edellä 6 artiklan mukaisten HACCP-järjestelmien täytäntöönpanosta saatu kokemus,
- c) teknologinen kehitys,
- d) tieteelliset lausunnot, erityisesti uudet riskinarvioinnit, ja
- e) rehujen turvallisuutta koskevien päämäärien asettaminen.

28 artikla

Poikkeukset liitteiden I, II ja III säännöksiin

Liitteiden I, II ja III säännöksiin voidaan myöntää poikkeuksia 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti edellyttäen, että tällaiset poikkeukset eivät vaikuta tämän asetuksen tavoitteiden täyttymiseen.

29 artikla

Kansalliset toimenpiteet liitteen II vaatimusten mukauttamiseksi

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä tämän artiklan 2–5 kohdan mukaisten, liitteessä II vahvistettujen vaatimusten mukauttamiseksi, kuitenkin vaarantamatta rehuhygieniatavoitteita.
2. Liitteessä II vahvistettuja vaatimuksia mukauttavien kansallisten toimenpiteiden
 - a) tavoitteena on oltava maantieteellisistä erityishaitoista kärsivillä alueilla sijaitsevien rehuhygieniatavoitteiden huomioon ottaminen tai
 - b) on koskettava laitosten rakennustapaa, pohjapiirrosta ja laitteita.

3. Jäsenvaltion, joka haluaa toteuttaa kansallisia toimenpiteitä liitteessä II vahvistettujen vaatimusten mukauttamiseksi, on ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Ilmoituksessa on

- a) annettava yksityiskohtainen kuvaus vaatimuksista, joiden mukauttamista jäsenvaltio pitää tarpeellisena, sekä tavoitellun mukautuksen luonteesta,
- b) kuvattava kyseeseen tulevaa rehua ja laitosta,
- c) selvitettävä mukautuksen syyt (tarvittaessa mukaan luettuna yhteenveto toteutetusta vaarojen analyysistä ja toimenpiteistä, jotka toteutetaan sen varmistamiseksi, ettei mukautus vaaranna hygieniatavoitteita), ja
- d) esitettävä mahdolliset muut asiaankuuluvat tiedot.

4. Muut jäsenvaltiot voivat lähettää kirjalliset huomautuksensa komissiolle kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen mukautusten osalta tätä ajanjaksoa voidaan minkä tahansa jäsenvaltion pyynnöstä pidentää neljään kuukauteen.

Komissio voi – ja saatuaan kirjalliset huomautukset yhdeltä tai useammalta jäsenvaltiolta sen pitää – kuulla jäsenvaltioita 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa. Komissio voi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti päättää, voidaanko suunnitellut toimenpiteet toteuttaa tarvittaessa asianmukaisesti muutettuina. Tapauksen mukaan komissio voi ehdottaa yleisesti sovellettavia toimenpiteitä 27 ja 28 artiklan mukaisesti.

5. Jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisia toimenpiteitä liitteen II vaatimusten mukauttamiseksi ainoastaan

- a) noudattaen edellä 4 kohdan mukaisesti hyväksytyä päätöstä, tai
- b) jos komissio ei kuukauden kuluttua 4 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättymisestä ole ilmoittanut jäsenvaltioille, että se on saanut kirjallisia huomautuksia tai että se aikoo ehdottaa a alakohdassa tarkoitetun päätöksen hyväksymistä.

30 artikla *Seuraamukset*

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään yhden vuoden kuluttua tämän asetuksen julkaisupäivästä, ja niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle myöhemmin tehtävistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin säännöksiin.

31 artikla *Pysyvää komiteaa koskeva menettely*

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 178/2002 perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea (jäljempänä 'komitea').

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ja otetaan huomioon mainitun päätöksen 8 artikla.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika on kolme kuukautta.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

32 artikla

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kuuleminen

Komission on kuultava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista kaikissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, joilla voi olla merkittävä vaikutus kansanterveyteen, ja erityisesti ennen 5 artiklan 3 kohdan mukaisten vaatimusten tai päämäärien ehdottamista.

33 artikla

Kumoaminen

Kumotaan seuraavat direktiivit tämän asetuksen soveltamispäivämäärästä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksia, jotka koskevat määräaika, jonka kuluessa kumotut direktiivit on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä:

- a) neuvoston direktiivi 95/69/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä sekä direktiivien 70/524/ETY, 74/63/ETY, 79/373/ETY ja 82/471/ETY muuttamisesta,
- b) komission direktiivi 98/51/EY, annettu 9 päivänä heinäkuuta 1998, toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...]

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Päätöksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alkutuotantotason rehuyrityksiä koskevat vaatimukset

1. Alkutuotannosta vastaavien rehualan toimijoiden on varmistettava, että toimintaa johdetaan ja toteutetaan siten, että estetään, poistetaan tai rajataan mahdollisimman vähiin vaarat, jotka saattavat vaarantaa rehujen turvallisuuden; tuolloin on tapauksen ja mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon alkutuotannon jälkeinen jalostus.
2. Rehualan toimijoiden on mahdollisuuksien mukaan varmistettava, että niiden vastuulla tuotetut, valmistetut, puhdistetut, pakatut, varastoidut ja kuljetetut alkutuotteet suojataan saastumiselta ja pilaantumiselta.
3. Rehualan toimijoiden on täytettävä 1 ja 2 kohdassa mainitut velvollisuudet noudattamalla asianmukaisia yhteisön ja jäsenvaltioiden säännöksiä, jotka koskevat alkutuotantoon liittyvien vaarojen torjuntaa, mukaan luettuina
 - i) toimenpiteet, joilla torjutaan ilmasta, maaperästä, vedestä, lannoitteista, kasvinsuojeluaineista, biosideista, eläinlääkkeistä sekä jätteiden käsittelystä ja hävittämisestä peräisin olevaa saastumista, ja
 - ii) kasvien terveyteen, eläinten terveyteen ja ympäristöön liittyvät toimenpiteet, jotka vaikuttavat rehujen turvallisuuteen, mukaan luettuina eläintautien ja niiden aiheuttajien valvonta- ja torjuntaohjelmat.
4. Rehualan toimijoiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla
 - a) pidetään puhtaina ja tarpeen mukaan desinfioidaan puhdistuksen jälkeen tarkoituksenmukaisella tavalla kaikki tilat, laitteet, säiliöt, korit ja kuljetusvälineet, joita käytetään rehun tuotannossa, valmistuksessa, luokittelussa, pakkaamisessa, varastoinnissa ja kuljetuksessa
 - b) varmistetaan tarpeen mukaan hygieeniset olosuhteet rehun tuotantoa, kuljetusta ja varastointia varten sekä varmistetaan rehun puhtaus
 - c) käytetään aina tarvittaessa puhdasta vettä saastumisen estämiseksi
 - d) estetään mahdollisuuksien mukaan eläinten ja tuhoeläinten aiheuttama saastuminen
 - e) varastoidaan ja käsitellään jätteitä ja vaarallisia aineita siten, että estetään saastuminen
 - f) varmistetaan, etteivät pakkausmateriaalit ole rehun saastumislähteenä
 - g) otetaan huomioon alkutuotteista otettujen näytteiden tai muiden, rehujen turvallisuuden kannalta tärkeiden näytteiden analyysien tulokset.

TIETOJEN KIRJAAMINEN

1. Rehualan toimijoiden on koottava vaarojen torjumiseksi käyttöönotettuja toimenpiteitä koskevat tiedot asianmukaisella tavalla ja säilytettävä niitä asianmukaisen ajan, ottaen

huomioon rehuyrityksen luonne ja koko. Rehualan toimijoiden on annettava hallussaan olevat asiaan liittyvät tiedot toimivaltaisen viranomaisen käyttöön.

2. Rehualan toimijoiden on pidettävä kirjaa erityisesti seuraavista seikoista:
 - a) kasvinsuojeluaineiden ja biosidien käyttö
 - b) geneettisesti muunnettujen siementen käyttö
 - c) sellaisten tuhoeläinten tai tautien esiintyvyys, jotka voivat vaikuttaa alkutuotteiden turvallisuuteen
 - d) alkutuotteista otettujen näytteiden tai muiden, rehujen turvallisuuden kannalta merkityksellisten diagnoosia varten otettujen näytteiden analyysien tulokset.
3. Muut asianomaiset henkilöt, esimerkiksi eläinlääkärit, agronomit ja maatalousteknikot, voivat avustaa rehualan toimijoita tietojen kirjaamisessa maatilalla suorittamiensa toimien osalta.

HYVÄN KÄYTÄNNÖN OHJEISTOT

1. Tämän asetuksen 21–23 artiklassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden ja yhteisön ohjeistoissa on annettava ohjeita hyvistä toimintatavoista alkutuotannon vaarojen torjumiseksi.
2. Hyvän käytännön ohjeistoissa olisi oltava asianmukaista tietoa alkutuotannossa ilmenevistä vaaroista sekä toimista vaarojen torjumiseksi, mukaan luettuina tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, joista säädetään yhteisön ja jäsenvaltioiden lainsäädännössä tai jäsenvaltioiden ja yhteisön ohjelmissa; ohjeistoissa olisi käsiteltävä muun muassa seuraavia seikkoja:
 - a) mykotoksiinien, raskasmetallien, radioaktiivisten aineiden jne. aiheuttaman saastumisen torjunta
 - b) veden, orgaanisen jätteen ja lannoitteiden käyttö
 - c) kasvinsuojeluaineiden ja biosidien oikea ja asianmukainen käyttö ja jäljitettävyys
 - d) eläinlääkkeiden ja rehun lisäaineiden oikea ja asianmukainen käyttö ja jäljitettävyys
 - e) rehuaineiden (valmistus, varastointi ja) jäljitettävyys
 - f) kuolleiden eläinten, jätteen ja kuivikkeiden asianmukainen hävittäminen
 - g) suojatoimenpiteet, joilla estetään eläimiin siirtyvien tarttuvien tautien kulkeutuminen rehun välityksellä, ja velvollisuus ilmoittaa tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle
 - h) menettelyt, käytännöt ja menetelmät, joilla varmistetaan, että rehu tuotetaan, valmistetaan, pakataan, varastoidaan ja kuljetetaan asianmukaisissa hygieniaolosuhteissa; tähän kuuluu myös tehokas puhdistus ja tuhoeläinten torjunta
 - i) kirjaamiseen liittyvät toimenpiteet.

LIITE II

Päätöksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja muita kuin alkutuotantotason rehuyrityksiä koskevat vaatimukset

TOIMITILAT JA LAITTEISTO

1. Rehunjalostustilat ja varastotilat sekä laitteet, säiliöt, korit, kuljetusvälineet ja niiden välittömässä läheisyydessä olevat tilat on pidettävä puhtaina, ja on pantava täytäntöön tehokkaita tuhoeläintorjuntaohjelmia.
2. Toimitilojen ja laitteistojen pohjapiirroksen, suunnittelun, rakennustavan ja koon on oltava sellainen, että
 - a) toimitilat ja laitteistot voidaan puhdistaa ja/tai desinfioida asianmukaisella tavalla
 - b) erehtymisvaara on mahdollisimman pieni ja vältetään kontaminaatio, mukaan lukien ristikontaminaatio, ja yleensä kaikki tuotteiden turvallisuudelle ja laadulle haitalliset vaikutukset. Rehun kanssa kosketuksiin joutuvat koneet on kuivattava märkäpesun jälkeen.
3. Sekoitus- ja/tai valmistustoimintoihin tarkoitettut tilat ja laitteistot on tarkastettava asianmukaisesti ja säännöllisesti valmistajan tuotteille etukäteen laatimien kirjallisten menettelyjen mukaisesti.
 - a) Kaikkien rehunvalmistuksessa käytettyjen asteikkojen ja mittalaitteiden on oltava mitattavien painojen ja tilavuuksien kannalta tarkoituksenmukaisia, ja niiden tarkkuus on testattava säännöllisesti.
 - b) Kaikkien rehunvalmistuksessa käytettyjen sekoittimien on oltava sekoitettavien painojen ja tilavuuksien kannalta tarkoituksenmukaisia, ja niiden avulla on pystyttävä valmistamaan sopivia homogeenisiä seoksia ja laimennoksia.
4. Tiloissa on oltava riittävä luonnollinen ja/tai keinovalaistus.
5. Jätevedenpoistojärjestelmien on oltava vaatimusten mukaiset; ne on suunniteltava ja rakennettava siten, ettei niistä aiheudu rehuille saastumisriskiä.
6. Rehunvalmistuksessa käytetyn veden on oltava senlaatuista, että sitä voidaan käyttää eläinten juomavetenä; vesijohtojen on oltava reagoimattomasta aineesta valmistettuja.
7. Jäte- ja sadeveden poisto on järjestettävä siten, ettei se vaikuta laitteisiin eikä rehun turvallisuuteen ja laatuun. Pilaantumista ja pölyä varten on järjestettävä valvonta, jotta estetään tuhoeläinten pääsy.
8. Ikkunoissa ja muissa aukoissa on tarpeen mukaan oltava verkkomaiset suojat tuhoeläinten pääsyn estämiseksi. Ovien on oltava tiiviisti sulkeutuvia ja suljettuina estettävä tuhoeläinten pääsy.
9. Tiloissa on tarvittaessa oltava sellaisella tavalla suunnitellut, rakennetut ja käsitellyt sisäkatot ja ylärakenteet, että ne estävät lian kerääntymisen ja vähentävät kosteuden

tiivistymistä, haitallisen homeen muodostumista ja hiukkasten varisemista, mikä voi vaikuttaa rehun turvallisuuteen ja laatuun.

HENKILÖSTÖ

Rehuyrityksillä on oltava käytössään riittävän suuri ja kyseisten tuotteiden valmistukseen asianmukaisesti koulutettu ja pätevä henkilöstö. Valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia varten on laadittava organisaatiokaavio, jossa ilmoitetaan työnjohdon pätevyys (tutkinnot, työkokemus) ja vastuualueet. Koko henkilöstölle on annettava kirjallinen selvitys kunkin tehtävistä, vastuualueista ja toimivallasta, erityisesti aina kun tehdään muutoksia, jotta tuotteiden laatu olisi aina halutunlainen.

TUOTANTO

1. Tuotannosta vastaamaan on nimettävä pätevä henkilö.
2. Rehualan toimijoiden on huolehdittava siitä, että tuotannon eri vaiheet suoritetaan noudattaen kirjallisessa muodossa etukäteen annettuja menettelyjä ja ohjeita, joissa määritellään ja joiden avulla tarkastetaan ja varmistetaan tuotantoprosessin kriittisten vaiheiden hallinta.
3. Ristikontaminaation ja virheiden välttämiseksi tai minimoimiseksi on tarpeen mukaan huolehdittava siitä, että tekniikka ja organisaatio toimivat moitteettomasti. Tuotannon yhteydessä suoritettavia tarkastuksia varten on oltava käytettävissä riittävät ja asianmukaiset keinot.
4. Kiellettyjen rehuaineiden, haitallisten aineiden sekä kiellettyjen aineiden ja patogeenien esiintymistä on seurattava ottaen huomioon ihmisten ja eläinten terveys, ja riskien minimoimiseksi on oltava käytössä asianmukaiset valvontastrategiat.
5. Jätteet ja myytäväksi kelpaamattomat aineet olisi eristettävä ja tunnistettava. Jos tällaiset aineet sisältävät vaarallisessa määrin eläinlääkkeitä, vieraita aineita tai muita vaaratekijöitä, aineet on hävitettävä asianmukaisella tavalla, eikä niitä saa käyttää rehuna.

LAADUNVARMISTUS

1. Laadunvarmistuksesta vastaamaan on nimettävä pätevä henkilö.
2. Rehuyrityksillä on oltava käytettävissään niiden laadunvarmistusjärjestelmään kuuluva laboratorio, jossa on asianmukainen henkilöstö ja riittävä laitteisto, jotta ennen tuotteiden liikkeelle laskemista voidaan taata ja varmistaa, että ne ovat valmistajan määrittelemien eritelmien mukaisia.
3. Laadunvarmistussuunnitelma on laadittava kirjallisena ja se on pantava täytäntöön; se käsittää erityisesti valmistusprosessin kriittisten vaiheiden tarkastukset, näytteenottomenetelmät ja näytteenottotiheydet, analyysimenetelmät ja analyysitiheydet, eritelmien noudattamisen – ja seuraukset, jos niitä ei noudateta – jalostetuista aineista lopputuotteeseen asti.

4. Valmistusaineista ja kustakin markkinoille saatetusta tuote-erästä tai jatkuvan valmistuksen ollessa kyseessä kustakin määritellystä tuotannon osasta on otettava riittävän paljon näytteitä valmistajan etukäteen laatiman menettelyn mukaisesti, ja näytteet on säilytettävä siten, että ne voidaan jäljittää (tai niitä on otettava säännöllisesti, jos valmistus tapahtuu yksinomaan kyseisen valmistajan omaan tarpeeseen). Näytteet on sinetöitävä ja varustettava etiketeillä siten, että ne voidaan helposti tunnistaa; ne on säilytettävä siten, etteivät ne voi muuttua millään tavalla koostumukseltaan tai muuten muuttua tavallisesta poikkeaviksi. Näytteiden on oltava toimivaltaisten viranomaisten saatavilla asianmukaisen ajan, joka riippuu käytöstä, jota varten rehut saatetaan markkinoille.

VARASTOINTI JA KULJETUS

1. Jalostetut rehut on pidettävä erillään jalostamattomista rehuaineista ja lisäaineista, jotta vältetään jalostetun rehun ristikontaminaatio; on käytettävä asianmukaisia pakkausmateriaaleja.

2. Rehut on varastoitava ja kuljetettava asianmukaisissa säiliöissä. Ne on varastoitava tiloissa, jotka on suunniteltu, järjestetty ja huollettu siten, että taataan hyvät varastointiolosuhteet, ja joihin pääsevät ainoastaan henkilöt, joilla on rehualan toimijoiden lupa.

3. Rehut on varastoitava ja kuljetettava siten, että ne ovat helposti tunnistettavissa ja ettei pääse tapahtumaan mitään sekaannusta, ristikontaminaatiota eikä laadun huononemista.

4. Kuljetuksessa, varastoinnissa, siirroissa, käsittelyssä ja punnituksessa käytetyt astiat ja laitteet on pidettävä puhtaina. On otettava käyttöön puhdistusohjelmia ja huolehdittava, että puhdistus- ja desinfiointiaineiden jäämät ovat mahdollisimman vähäisiä.

5. On huolehdittava, että pilaantumista tapahtuu mahdollisimman vähän, ja pilaantumista on valvottava tuhoeläinten pääsyn vähentämiseksi.

6. Lämpötilat on pidettävä mahdollisimman alhaisina, jottei tapahdu kosteuden tiivistymistä eikä pilaantumista.

DOKUMENTAATIO

1. Kaikkien rehualan toimijoiden, myös niiden, jotka toimivat yksinomaan jälleenmyyjinä eivätkä missään vaiheessa pidä tuotetta tiloissaan, on dokumentoitava asiaankuuluvat tiedot, jotka kattavat hankinnan, tuotannon ja myynnin ja joiden avulla tuote voidaan jäljittää toimitus- ja vientitapahtumista alkaen lopulliseen määräpaikkaan asti.

2. Rehualan toimijoiden lukuun ottamatta niitä, jotka toimivat yksinomaan jälleenmyyjinä eivätkä missään vaiheessa pidä tuotetta tiloissaan, on säilytettävä seuraavat dokumentaatiot:

a) Valmistusprosessien ja tarkastusten dokumentaatio

Rehuyrityksillä on oltava käytössään dokumentaatiojärjestelmä, jonka tarkoitus on määritellä tuotantoprosessin kriittiset vaiheet ja taata niiden hallinta, sekä toteuttaa laadunvarmistussuunnitelma. Niiden on säilytettävä siihen liittyvien tarkastusten tulokset. Kaikki tämä dokumentaatio on säilytettävä siten, että

kunkin liikkeelle lasketun tuote-erän valmistushistoria voidaan tarkistaa ja vastuut voidaan määrittää valitustapauksissa.

b) Jäljitettävyyttä koskeva dokumentaatio

i) Lisäaineet:

- tuotettujen lisäaineiden laatu ja määrä, niiden valmistuspäivämäärät ja tarvittaessa eränumero tai jatkuvan valmistusprosessin ollessa kyseessä tuotannon määritellyn osan numero
- toimitettujen lisäaineiden laatu ja määrä ja tarvittaessa eränumero tai jatkuvan valmistusprosessin ollessa kyseessä tuotannon määritellyn osan numero.

ii) Direktiivissä 82/471/ETY tarkoitetut tuotteet:

- tuotteiden laatu ja määrä, valmistuspäivämäärät ja tarvittaessa eränumero tai jatkuvan valmistusprosessin ollessa kyseessä tuotannon määritellyn osan numero
- niiden laitosten tai käyttäjien (laitosten tai kotieläintuottajien) nimet ja osoitteet, joille nämä tuotteet on toimitettu, tarkat tiedot toimitettujen tuotteiden laadusta ja määrästä ja tarvittaessa eränumero tai jatkuvan valmistusprosessin ollessa kyseessä tuotannon määritellyn osan numero.

iii) Esiseokset:

- lisäaineiden valmistajien tai toimittajien nimi ja osoite, käytettyjen lisäaineiden laatu ja määrä sekä tarvittaessa eränumero tai jatkuvan valmistusprosessin ollessa kyseessä tuotannon määritellyn osan numero
- esiseoksen valmistuspäivämäärä ja tarvittaessa eränumero
- sen laitoksen nimi ja osoite, jolle esiseos on toimitettu, toimituspäivämäärä, toimitetun esiseoksen laatu ja määrä ja tarvittaessa eränumero.

iv) Rehuseokset/rehuaineet:

- esiseosten valmistajien tai toimittajien nimi ja osoite, käytetyn esiseoksen laatu ja määrä sekä tarvittaessa eränumero
- rehuaineiden toimittajien nimi ja osoite sekä toimituspäivämäärä
- valmistettujen rehuaineiden tai rehuseosten laatu, määrä ja valmistuspäivämäärä sekä ostajan (esimerkiksi kotieläintuottajan, muun rehuyrityksen) nimi ja osoite.

VALITUKSET JA TUOTTEIDEN VETÄMINEN POIS MARKKINOILTA

1. Rehualan toimijoiden on perustettava valitusten kirjaamis- ja käsittelyjärjestelmä.
2. Niiden on myös pystyttävä tarvittaessa ottamaan käyttöön järjestelmä, jonka avulla liikkeelle lasketut tuotteet voidaan nopeasti vetää pois markkinoilta. Niiden on määriteltävä kirjallisesti, mitä poisvedetyille tuotteille tehdään, ja tuotteiden laatu on varmistettava ennen kuin ne voidaan jälleen laskea liikkeelle.

LIITE III

Eläinten ruokinnassa noudatettavat hyvät toimintatavat

L Aidunruokinta

Laidun- ja viljelymailla laiduntaminen olisi toteutettava siten, että biologisista ja kemiallisista vaaroista johtuva eläinperäisten elintarvikkeiden saastuminen olisi mahdollisimman vähäistä.

Tarvittaessa olisi odotettava, ennen kuin karjan annetaan laiduntaa laitumella tai kasvustoa tai korjuutähteitä sisältävällä lohkollla; kieltoa olisi myös noudatettava laidunkiertojen välillä: näin lannan aiheuttama mahdollinen biologinen ristikontaminaatio on mahdollisimman vähäistä ja voidaan noudattaa kemiallisten aineiden levittämisestä maataloudessa johtuvia ruokintakieltoaikoja.

Sisäruokinta ja annos-/tehoruokinta

Eläintenpitoyksikkö olisi suunniteltava siten, että se voidaan puhdistaa helposti. Eläintenpitoyksikkö ja ruokintalaitteet olisi puhdistettava perusteellisesti ja säännöllisesti, jottei synny biologisia vaaroja. Puhdistus- ja desinfiointikemikaaleja olisi käytettävä ohjeiden mukaisesti, ja ne olisi varastoitava erilleen rehusta ja ruokinta-alueista.

Olisi otettava käyttöön tuhoeläintorjuntajärjestelmä, jonka avulla torjutaan tuhoeläinten pääsy eläintenpitoyksikköön ja vähennetään rehun ja kuivikkeiden tai eläinyksiköiden biologisen saastumisen riski mahdollisimman vähäiseksi.

Rakennukset ja ruokintalaitteet olisi pidettävä puhtaina. Olisi otettava käyttöön järjestelmiä, joiden avulla poistetaan säännöllisesti lanta, jäte ja muut mahdolliset tekijät, jotka voivat johtaa rehun biologiseen saastumiseen.

Eläintenpitoyksikössä käytetyt rehut ja kuivikkeet olisi vaihdettava usein ja olisi huolehdittava, etteivät ne pääse homehtumaan.

Ruokkiminen

1. Varastointi

Rehu olisi varastoitava erilleen kemikaaleista. Varastoalueet ja -säiliöt olisi pidettävä puhtaina ja kuivina, ja olisi varmistettava, ettei niihin pääse tuhoeläimiä, jotka voivat tuoda mukanaan biologisia vieraita aineita. Varastoalueet ja säiliöt olisi puhdistettava säännöllisesti, jotta vältetään tarpeeton ristikontaminaatio.

Siemenet olisi varastoitava asianmukaisesti ja siten, etteivät ne ole eläinten saatavilla.

Eri eläinryhmille tai -lajeille tarkoitettut lääkerohut, muut kuin lääkerohut sekä rehuseokset olisi varastoitava siten, että pienennetään riskiä siitä, että eläinlajeja ruokitaan toisen lajin rehulla.

2. Jakaminen

Maatilalla käytetyn jakelujärjestelmän olisi taattava, että oikea rehu ohjataan oikeaan kohteeseen. Jakamisen ja ruokkimisen aikana rehua olisi käsiteltävä siten, että vältetään saastuneiden varastoalueiden tai laitteiden aiheuttama biologinen saastuminen. Muut kuin lääkerehut olisi käsiteltävä lääkerehuista erillään, jotta vältetään saastuminen.

Rehun kuljettamisessa käytetyt ajoneuvot sekä ruokintalaitteet, joilla lääkerehu toimitetaan ja jaetaan, olisi puhdistettava määrääjain.

REHU JA VESI

Maatalousyrittäjien olisi arvioitava, voiko juomavesi tai suora kontakti vesieläinten kanssa mahdollisesti aiheuttaa eläinten biologista ja kemiallista saastumista, ja vähennettävä tällaiset saastumisriskit mahdollisimman vähiin.

Ruokinta- ja juottolaitteet on suunniteltava, rakennettava ja sijoitettava siten, että rehun ja veden saastuminen on mahdollisimman vähäistä. Juottojärjestelmät olisi mahdollisuuksien mukaan puhdistettava ja huollettava säännöllisesti.

HENKILÖSTÖ

Eläinten ruokinnasta huolehtivalla henkilöstöllä olisi oltava tarvittavat taidot, tiedot ja ammattipätevyys.

LIITE IV

1 LUKU

Lisäaineet

- Antibiootit: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kasvunedistäjät: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt vitamiinien kaltaiset aineet: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Hivenaineet: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Entsyymit: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Mikro-organismit: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Karotenoidit ja ksantofyllit: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Antioksidanttivaikutuksia omaavat aineet: vain sellaiset, joille on vahvistettu enimmäispitoisuus

Direktiivissä 82/471/ETY tarkoitettut tuotteet

- Bakteereihin, hiivoihin, leviin ja alempiin sieniin kuuluvista mikro-organismeista peräisin olevat valkuaisaineet: kaikki ryhmään kuuluvat tuotteet (alaryhmää 1.2.1 lukuun ottamatta)
- Aminohappoja käymisreaktiolla valmistettaessa syntyvät oheistuotteet: kaikki ryhmään kuuluvat tuotteet
- Aminohapot ja niiden suolat: kaikki ryhmään kuuluvat tuotteet
- Aminohappojen hydroksianalogit: kaikki ryhmään kuuluvat tuotteet

2 LUKU

Lisäaineet

- Antibiootit: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kasvunedistäjät: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet

- Vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt vitamiinien kaltaiset aineet: A ja D
- Hivenaineet: Cu ja Se

3 LUKU

Lisäaineet

- Antibiootit: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet
- Kasvunestujät: kaikki ryhmään kuuluvat lisäaineet

LIITE V

I LUKU

I. 1. REKISTERÖITYJEN REHUYRITYSTEN LUETTELO

1	2	3	4	5
Rekisteröintinumero	Toiminta	Nimi tai toiminimi ¹⁵	Osoite ¹⁶	Huomautukset

I. 2. HYVÄKSYTTYJEN REHUYRITYSTEN LUETTELO

1	2	3	4	5
Hyväksyntänumero	Toiminta	Nimi tai toiminimi ¹⁷	Osoite ¹⁸	Huomautukset

II LUKU

Hyväksyntänumerolla on oltava seuraava rakenne:

1. Merkki "α", jos rehuyritys on hyväksytty.
2. Sen jäsenvaltion tai kolmannen maan ISO-koodi, jossa rehuyritys sijaitsee.
3. Kansallinen viitenumero, jossa on enintään kahdeksan aakkosnumeerista merkkiä.

¹⁵ Rehuyrityksen nimi tai toiminimi.

¹⁶ Rehuyrityksen osoite.

¹⁷ Rehuyrityksen nimi tai toiminimi.

¹⁸ Rehuyrityksen osoite.

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

Politiikan ala(t): Terveys ja kuluttajansuoja

Toiminnan ala(t): Elintarvikkeiden turvallisuus, eläinten terveys ja hyvinvointi, kasvien terveys

TOIMENPITEEN NIMI: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS REHUHYGIENIAA KOSKEVISTA VAATIMUKSISTA

1. BUDJETTIKOHTA/-KOHDAT

A-701: Virkamatka- ja matkustuskulut sekä muut niihin liittyvät menot

A-703: Kokouskulut

A-704: Konferenssien, kongressien ja kokousten järjestämis- ja osallistumiskulut

A-705: Selvitykset ja kuulemiset

A-707: Tieto- ja hallintajärjestelmien kehittäminen

2. NUMEROTIEDOT

2.1 Toimenpiteen kokonaismäärärahat (B osa): milj. euroa maksusitoumusmäärärahoina

2.2 Toimenpiteen soveltamisaika:

Toiminta alkaa tammikuussa 2005.

2.3 Monivuotinen kokonaismenoarvio:

a) Maksusitoumusmäärärahojen (MSM) / maksumäärärahojen (MM) aikataulu (rahoitustuki) (ks. kohta 6.1.1)

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ja seur.]	Yhteensä
MSM							
MM							

b) Tekninen ja hallinnollinen apu ja tukimenot (vrt. kohta 6.1.2)

MSM							
MM							

a+b yhteensä							
MSM							
MM							

c) Henkilöstö- ja muiden hallintomenojen kokonaisvaikutus rahoitukseen (*vrt. kohdat 7.2 ja 7.3*)

MSM/ MM	0,399	0,399	0,399	0,399	0,399	0,399	
---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--

a+b+c YHTEENSÄ							
MSM	0,399	0,399	0,399	0,399	0,399	0,399	
MM	0,399	0,399	0,399	0,399	0,399	0,399	

2.4 Yhteensopivuus ohjelmasuunnitelman ja rahoitusnäkyvien kanssa

X Ehdotus on tehdyn ohjelmasuunnitelman mukainen.

Ehdotus edellyttää rahoitusnäkyvien kyseisen otsakkeen ohjelmasuunnitelman muuttamista.

Ehdotus voi edellyttää toimielinten sopimuksen määräysten soveltamista.

2.5 Vaikutukset tuloihin

X Ei vaikuta tuloihin (kyseessä ovat toimenpiteen toteuttamiseen liittyvät tekniset näkökohdat).

TAI

Vaikutukset tuloihin ovat seuraavat:

(Huom.: Tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskutapaa koskevat täsmennykset ja huomautukset on liitettävä tähän rahoitus selvitykseen erillisellä lehdellä.)

milj. euroa (yhden desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta	Tulot	Ennen toimenpidettä [vuosi n-1]	Toimenpiteen jälkeen							
			[Vuosi n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]		
	a) Absoluuttiset tulot									
	b) Tulojen muutokset Δ									

(Kaikki asianomaiset budjettikohdat ilmoitetaan ja taulukkoon lisätään tarvittaessa rivejä, jos toimenpide kohdistuu useampaan budjettikohtaan.)

3. BUDJETTITIEDOT

Menolaji		Uusi	EFTA:n osuus	Hakijamaiden osuudet	Rahoitusnäkymien otsake
Pakoll.	Jaksotetut määrärahat	KYLLÄ	EI	EI	A osa

4. OIKEUSPERUSTA

37 artikla ja 152 artiklan 4 kohta.

5. KUVAUS JA PERUSTELUT

5.1 Yhteisön toiminnan tarve

5.1.1 Toiminnan tavoitteet

Ehdotus vastaa elintarvikkeiden turvallisuutta käsittelevän valkoisen kirjan tointa 25.

Päätavoitteena on taata ihmisten elämän suojelun korkea taso sekä eläinten terveyden suojelu ja ympäristönsuojelu.

Lisäksi tässä ehdotuksessa

- määritetään rehuhygieniää koskevat vaatimukset sovellettaviksi rehujen kaikissa käyttö-, tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa
- laajennetaan rekisteröintivelvollisuus kaikkiin rehualan toimijoihin (alkutuotantoon kuuluvat tuottajat mukaan luettuina), jotka haluavat saattaa rehuja markkinoille
- edellytetään tietyissä tapauksissa hyväksyntää, mikäli rehualan toimijoiden toiminta koskee arempina pidettyjä aineita – tällaisissa tapauksissa toimivaltainen viranomaisen antaa virallisen hyväksynnän käytyään paikalla tarkastamassa, että sääntöjä noudatetaan
- edellytetään HACCP-järjestelmän (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) periaatteiden noudattamista; kaikkien muualla kuin alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden on noudatettava periaatteita
- kannustetaan kehittämään kansallisia hyvän käytännön ohjeistoja ja ohjeita HACCP-periaatteiden soveltamisesta ja perustamaan yhteisön tasolle rekisteri tällaisista ohjeistoista
- luodaan mahdollisuus yhdenmukaistaa hyvän käytännön kansalliset ohjeistot ja HACCP-järjestelmän soveltamista koskevat ohjeistot yhteisön tasolla
- säilytetään tiettyjä kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevia vaatimuksia, joiden mukaan tuonnin on vastattava vähintään asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia, ja säädetään, että yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimenpiteet kehitetään komiteamenettelyllä rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisesti

- varmistetaan, että rehualan toimijat esittävät taloudellisen vakuuden osoittaakseen, että ne ovat varautuneet toimintaansa liittyvien riskien varalta
- luodaan edellytykset tasavertaiselle ja terveelle kilpailulle.

5.1.2 Ennakkoarviointiin liittyvät toimenpiteet

Komissio antoi 12. tammikuuta 2000 elintarvikkeiden turvallisuutta käsittelevän valkoisen kirjan (KOM (1999) 719 lopullinen). Kirjassa arvioidaan laajasti yhteisön elintarviketurvallisuuspolitiikkaa. Euroopan komission tavoitteena on taata kuluttajille mahdollisimman korkeatasoinen terveydensuojelu Euroopan unionissa. Valkoisessa kirjassa esitetään elintarvikelainsäädännön merkittävää uudistamista koskeva suunnitelma, joka perustuu kattavaan ja kokonaisvaltaiseen toimintamalliin ("maatilalta ruokapöytään" - malliin). Kirjassa esitetään myös suunnitelma Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamista varten.

Valkoisessa kirjassa korostetaan varsinkin kattavan lainsäädännön tarvetta, jotta voidaan täydentää nykyisiä säännöksiä, jotka koskevat rehualan laitoksille asetettuja vaatimuksia.

5.1.3 Jälkiarvioinnin perusteella toteutetut toimenpiteet

Ei sovelleta.

5.2 Suunnitellut toimet ja yhteisön rahoitustukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Yleiset tavoitteet: yhteydet kokonaistavoitteeseen.

Kohdeyleisö: Lopullisen hyödyn saavat kuluttajat; kohdeyleisöön kuuluvat rehun tuottajat, valmistajat ja käyttäjät.

Tälle asetukselle on määritetty seuraavat erityistavoitteet ja -toimet:

- Varmistetaan, että rehuhygieniää koskevia vaatimuksia noudatetaan rehujen kaikissa tuotanto-, käyttö-, jalostus- ja jakeluvaiheissa. Toimijoiden olisi saavutettava tämä tavoite, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava tavoitteiden saavuttamista yhteisön muussa lainsäädännössä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
- Laajennetaan rekisteröintivelvollisuus kaikkiin rehualan toimijoihin (alkutuotantoon kuuluvat tuottajat mukaan luettuina), jotka haluavat saattaa rehuja markkinoille.
- Sovelletaan edelleen nykyistä hyväksyntäjärjestelmää rehualan toimijoihin, jotka haluavat saattaa markkinoille tiettyjä arkoja aineita tai rehuja, jotka sisältävät kyseisiä aineita, ja mahdollistetaan tämän vaatimuksen laajentaminen muun tyyppisiin tuotteisiin komiteamenettelyllä. Tämä kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle.
- Edellytetään HACCP-järjestelmän (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) periaatteiden noudattamista; kaikkien muualla kuin alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden on noudatettava periaatteita. Toimijoiden olisi saavutettava tämä tavoite, ja

toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava tavoitteiden saavuttamista yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

- Kannustetaan kehittämään kansallisia hyvän käytännön ohjeistoja ja ohjeita HACCP-periaatteiden soveltamisesta ja perustamaan yhteisön tasolle rekisteri tällaisista ohjeistoista. Jäsenvaltiot arvioivat ohjeistot, ja komission olisi perustettava niitä koskeva yhteisön rekisteri ja pidettävä sitä yllä. Tätä toimea varten ei tarvita lisää henkilöresursseja, mutta tieto- ja hallintajärjestelmien kehittämiseen on osoitettava jonkin verran budjettimäärärahoja.
- Luodaan mahdollisuus yhdenmukaistaa hyvän käytännön ohjeistot ja HACCP-järjestelmän soveltamista koskevat ohjeistot yhteisön tasolla. Tätä toimea varten on pyydetty lausunto elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevältä pysyvältä komitealta, asiantuntijoilta, asianomaisilta osapuolilta ja jäsenvaltioilta. Toimesta aiheutuvien kustannusten vuoksi on osoitettava määrärahoja pysyvän komitean ja työryhmien virkamatkoja ja kokouksia varten samoin kuin konferensseja, selvityksiä ja kuulemisia varten.
- Säilytetään tiettyjä kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevia vaatimuksia, joiden mukaan tuonnin on vastattava vähintään asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia, ja säädetään, että yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimenpiteet kehitetään komiteamenettelyllä rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisesti. Toimesta aiheutuvien kustannusten vuoksi on osoitettava määrärahoja pysyvän komitean ja työryhmien virkamatkoja ja kokouksia varten samoin kuin konferensseja, selvityksiä ja kuulemisia varten, jotta voidaan kehittää yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimet komission asetuksen perusteella.
- Elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto vastaa rehujen osalta tarkastuksista, joiden avulla varmistetaan, että jäsenvaltiot tosiasiallisesti täyttävät niille kuuluvat asetuksen mukaiset velvollisuudet. Tarkastuksia voidaan myös laajentaa kolmansiin maihin. On vaikea arvioida, missä määrin elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston nykyiset tehtävät lisääntyvät tämän ehdotuksen perusteella, sillä kolmansia maita koskevat vaatimukset määritetään myöhemmin komission asetuksella. Jos komission asetus johtaa lisätehtäviin, niitä varten laaditaan erillinen rahoitus selvitys.

Vaikutusindikaattorit: rekisteröityjen toimijoiden lukumäärä, kansallisten hyvän käytännön ohjeistojen ja HACCP-periaatteiden soveltamisesta koskevien ohjeiden lukumäärä yhteisön rekisterissä, virallisessa lehdessä julkaistujen yhteisön ohjeistojen lukumäärä, sellaisten päätösten lukumäärä, joihin liittyy kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä, jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin suuntautuvien elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastuskäyntien lukumäärä.

Saatujen tulosten arviointi: asetuksen mukainen hyväksyntämenettely takaa ihmisten terveyden suojelun korkean tason.

5.3 Toteutusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Komission henkilöstö hallinnoi toimia suoraan, ja joissakin toimissa se tekee yhteistyötä eläinruokinta-alalla toimivien ulkopuolisten asiantuntijoiden kanssa.

6. RAHOITUSVAIKUTUKSET

6.1. Kokonaisrahoitusvaikutus, B osa - (koko ohjelmakaudeksi)

(Alla olevassa taulukossa ilmoitettujen kokonaismäärien laskutapa on esitettävä taulukossa 6.2 esitetyn jaottelun avulla.)

6.1.1 Rahoitustuki

Maksusitoumusmäärärahat (milj. euroa kolmen desimaalin tarkkuudella)

Jakautuminen	[Vuosi n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ja seur.]	Yhteensä
Toimi 1							
Toimi 2							
Jne.							
YHTEENSÄ							

6.1.2 Tekninen ja hallinnollinen apu, tukimenot ja tietotekniikkakustannukset (maksusitoumusmäärärahat)

	[Vuosi n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ja seur.]	Yhteensä
1) Tekninen ja hallinnollinen apu							
a) Teknisen avun toimitot							
b) Muu tekninen ja hallinnollinen apu: - sisäinen - ulkoinen josta hallinnon tietotekniikkajärjestelmien rakentamis- ja ylläpitokustannusten osuus							
Kohta 1 yhteensä							
2) Tukimenot							
a) Selvitykset							
b) Asiantuntijakokoukset							
c) Tiedotus ja julkaisut							
Kohta 2 yhteensä							
YHTEENSÄ							

6.2. Toimenpidekohtainen kustannuslaskelma, B osa (koko ohjelmakaudeksi)

(Jos toimia on useita, on ilmoitettava kuhunkin toimeen kuuluvista konkreettisista toimenpiteistä tarkat tiedot suoritteiden laajuuden ja kustannusten arviointia varten.)

Maksusitoumusmäärärahat (milj. euroa kolmen desimaalin tarkkuudella)

Jakautuminen	Suoritteiden/tuotosten tyyppi (hanke, asiakirja jne.)	Suoritteiden/tuotosten määrä (yhteensä vuosiksi 1...n)	Yksikkökustannus keskimäärin	Kokonaiskustannukset (yhteensä vuosiksi 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Toimi 1</u>				
- Toimenpide 1				
- Toimenpide 2				
<u>Toimi 2</u>				
- Toimenpide 1				
- Toimenpide 2				
- Toimenpide 3				
jne.				
KOKONAISKUSTANNUK SET				

Laskutapa on tarvittaessa selitettävä.

7. VAIKUTUKSET HENKILÖSTÖÖN JA HALLINTOMENOIHIIN

7.1 Vaikutus henkilöstöön

Toimen laji		Toimenpiteen hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö*		Yhteensä	Tehtävän kuvaus
		Vakinaisten toimien määrä	Väliaikaisten toimien määrä		
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt	A	2		2	Yksi A-virkamies hoitaa komission tehtävät lukuun ottamatta tarkastukseen liittyviä tehtäviä. Yksi elintarvike- ja eläinlääkintätoimistossa työskentelevä A-virkamies huolehtii tarkastuksista.
	B	0,5		0,5	
	C	0,5		0,5	
Muu henkilöstö					
Yhteensä		3		3	

7.2 Henkilöstön taloudellinen kokonaisvaikutus

Henkilöstön laji	Määrä euroina	Laskutapa*
Virkamiehet	€ 324 000	3x € 108 000
Väliaikaiset toimihenkilöt		
Muu henkilöstö (budjettikohta mainittava)		
Yhteensä	€ 324 000	

Määrät vastaavat 12 kuukauden kokonaismenoja.

7.3 Muut toimesta johtuvat hallintomenot

Budjettikohta (numero ja nimike)	Määrä euroina	Laskutapa
Kokonaismääräraha (osasto A7)		
A0701 – Virkamatkat	12 000	2 virkamatkaa EU:n alueella kahdelle henkilölle: 1 000 euroa/henkilö/matka
A07030 – Kokoukset	7 800	2 virkamatkaa EU:n ulkopuolella kahdelle henkilölle:
A07031 – Elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea	31 200	2 000 euroa/henkilö/matka
A07032 – Ei-pakolliset komiteat ¹	2 000	2 kokousta/vuosi 650 euroa x 6 asiantunt. = 3 900 euroa
A07040 – Konferenssit	20 000	3 900 euroa x 2 = 7 800
A0705 – Selvitykset ja kuulemiset		3 kokousta/vuosi; 10 400 euroa/kokous
Muut menot (eriteltävä)		3x10 400=31 200
Tietojärjestelmät A707	2 000	
Muut menot – A osa (eriteltävä)		
Yhteensä	75 000	

Määrät vastaavat 12 kuukauden kokonaismenoja.

¹Mainittava komitean laji sekä ryhmä, johon se kuuluu.

I	Yhteensä vuodessa (7.2 + 7.3)	€ 399 000
II	Toimen kesto	Määrittelemätön
III	Toimen kokonaiskustannukset (I x II)	€

8. SEURANTA JA ARVIOINTI

8.1 Seurantajärjestelmä

Komissio seuraa tämän asetuksen täytäntöönpanoa.

- Jäsenvaltioiden on toimitettava hyväksytyjen laitosten luettelo komissiolle vuosittain 1 päivään joulukuuta mennessä. Komission on saatava pyynnöstä päivitetty versio *kyseisistä luetteloista*.
- Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja jäsenvaltioille kansalliset hyvän käytännön ohjeistot ja HACCP-periaatteiden soveltamisohjeet, joiden ne katsovat olevan asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaiset.
- Kolmansiä maita koskevat tarvittavat täytäntöönpanotoimenpiteet kehitetään komiteamenettelyllä, ja tuolloin säädetään mahdollisesti, että komissio seuraa toimenpiteitä.
- Elintarvike- ja eläinlääkintätoimistolla on tärkeä asema, sillä se varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat asetusta. Tätä tehtävää saatetaan myös laajentaa koskemaan kolmansiä maita.

8.2 Arvioinnin yksityiskohtaiset säännöt ja arviointijaksot

Komission on arvioitava vuosittain järjestelmän toimivuutta jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston suorittamien tarkastusten perusteella.

9. PETOSTEN TORJUNTATOIMET

Ei sovelleta tässä esiin tuleviin taloudellisiin riskeihin.

VAIKUTUSTEN ARVIOINTI
EHDOTUKSEN VAIKUTUS YRITYSTOIMINTAAN JA ERITYISESTI PIENIIN JA
KESKISUURIIN YRITYKSIIN (PK-YRITYKSET)

EHDOTUKSEN NIMI

Ehdotus rehuhygieniää koskevista vaatimuksista annettavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi

ASIAKIRJAN VIITENUMERO

EHDOTUS

1. Miksi yhteisön lainsäädäntö on tarpeen tällä alalla ja mitkä ovat sen päätavoitteet, kun otetaan huomioon toissijaisuusperiaate?

Ehdotus vastaa elintarvikkeiden turvallisuutta käsittelevän valkoisen kirjan tointa 25.

Päätavoitteena on taata ihmisten elämän suojelun korkea taso sekä eläinten terveyden suojelu ja ympäristönsuojelu.

Ehdotuksen muut tavoitteet ovat seuraavat:

a) Täytetään muun muassa elintarvikkeiden turvallisuudesta annetussa valkoisessa kirjassa tehdyt sitoumukset säätämällä yleiset hygieniavaatimukset kaikille rehualan toimijoille maatalousyrittäjien suorittama rehun käyttö mukaan luettuna. Vaatimukset perustuvat seuraaviin käytäntöihin:

- maatalouden hyvät toimintatavat ja hyvät tuotantotavat
- ruokinnassa noudatettavat hyvät toimintatavat.

b) Laajennetaan nykyistä rekisteröintijärjestelmää siten, että se kattaa kaikki rehualan toimijat (alkutuotannosta rehun kaupan pitämiseen). Tämä tavoite sisältyy komission elintarviketurvallisuutta käsittelevän valkoisen kirjan liitteessä olevaan toimintasuunnitelmaan.

c) Sovelletaan edelleen nykyistä hyväksyntäjärjestelmää rehualan toimijoihin, jotka haluavat saattaa markkinoille tiettyjä arkoja aineita tai rehuja, jotka sisältävät kyseisiä aineita.

d) Edellytetään HACCP-järjestelmän (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) periaatteiden noudattamista; kaikkien muualla kuin alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden on noudatettava periaatteita.

e) Kannustetaan kehittämään kansallisia hyvän käytännön ohjeistoja ja ohjeita HACCP-periaatteiden (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) soveltamisesta ja perustamaan yhteisön tasolle rekisteri tällaisista ohjeistoista.

f) Luodaan mahdollisuus yhdenmukaistaa HACCP-järjestelmän soveltamista koskevat ohjeistot yhteisön tasolla.

g) Säilytetään tiettyjä kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevia vaatimuksia, joiden mukaan tuonnin on vastattava vähintään tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia, ja säädetään, että yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimenpiteet kehitetään komiteamenettelyllä rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisesti.

h) Varmistetaan, että rehualan toimijat esittävät taloudellisen vakuuden osoittaakseen, että ne ovat varautuneet toimintaansa liittyvien riskien varalta.

i) Luodaan edellytykset tasavertaiselle ja terveelle kilpailulle.

Tällä ehdotuksella korvataan tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä 22. joulukuuta 1995 annettu neuvoston direktiivi 95/69/EY¹⁹ ja toimenpiteiden vahvistamisesta tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY panemiseksi täytäntöön 9. heinäkuuta 1998 annettu komission direktiivi 98/51/EY²⁰.

¹⁹ EYVL L 332, 30.12.1995, s. 15.

²⁰ EYVL L 208, 27.7.1998, s. 43.

Seuraavassa taulukossa on yhteenveto tämän ehdotuksen ja direktiivin 95/69/EY välisistä pääasiallisista eroista:

DIREKTIIVI 95/69/EY	EHDOTUS KOSKEVISTA ANNETTAVAKSI ASETUKSEKSI REHUHYGIENIAA VAATIMUKSISTA
<p>Soveltamisala</p> <p><u>Tuotantolaitokset ja välittäjät</u>, jotka tuottavat tai käyttävät <u>tiettyjä</u> lisäaineita ja rehuaineita rehun valmistusta varten.</p>	<p>Soveltamisala</p> <p>Rehualan toimijat kaikilla tasoilla: rehun alkutuotannosta lähtien sen markkinoille saattamiseen saakka. Seuraavat eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> – yksityiseen kotimaiseen kulutukseen tarkoitettujen, elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan ja muiden kuin elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokintaan tarkoitettua rehun yksityinen kotimainen tuotanto – yksityiseen kotimaiseen kulutukseen tarkoitettujen, elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokinta ja muiden kuin elintarviketuotantoa varten pidettyjen eläinten ruokinta – paikallisella tasolla tapahtuvat pienten alkutuotemäärien suorat toimitukset paikallisille maatiloille – lemmikkieläinten ruoan vähittäiskauppa.
<p><u>Tiettyjä tuotantolaitoksia ja välittäjiä koskevat vaatimukset.</u></p> <p><u>Vaatimukset tuotannon laadun</u> varmistamiseksi <u>tiettyjen tuotantolaitosten</u> osalta.</p>	<p><u>Kaikkia rehualan toimijoita (myös välittäjiä) ja käyttäjiä koskevat vaatimukset.</u></p> <p><u>Hygieniavaatimukset</u> vahvistetaan <u>kaikille rehualan toimijoille ja käyttäjille.</u></p>
<p>Tuotantolaitosten ja välittäjien kansallinen rekisteröinti: toimijan on esitettävä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle selvitys toiminnastaan.</p> <p>Rekisteröinti on pakollinen seuraaville toimijoille:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <u>tiettyjä</u> lisäaineita ja esiseoksia <u>tuottavat tuotantolaitokset</u> - tuotantolaitokset, jotka käyttävät tiettyjä lisäaineita rehun tuotannossa 	<p>Rehualan toimijoiden kansallinen rekisteröinti: toimijan on esitettävä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle selvitys toiminnastaan.</p> <p><u>Kaikki rehualan</u> toimijat ja välittäjät, jotka haluavat saattaa rehuja markkinoille, on <u>rekisteröitävä.</u></p>

- tiettyjen lisäaineiden ja esiseosten välittäjät.

DIREKTIIVI 95/69/EY	EHDOTUS REHUHYGIENIAA KOSKEVISTA VAATIMUKSISTA ANNETTAVAKSI ASETUKSEKSI
<p>Tuotantolaitosten kansallinen hyväksyminen: toimijoiden on esitettävä hakemus jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Hyväksyntä myönnetään kuuden kuukauden kuluessa paikalla tehdystä tarkastuksesta.</p> <p>Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antama <u>hyväksyntä on pakollinen</u> seuraaville tuotantolaitoksille ja välittäjille:</p> <ul style="list-style-type: none">- tiettyjä lisäaineita, esiseoksia ja rehuaineita (bioproteiineja) tuottavat tuotantolaitokset- tuotantolaitokset, jotka käyttävät tiettyjä lisäaineita rehun tuotannossa- tiettyjen lisäaineiden, esiseosten ja rehuaineiden välittäjät.	<p>Rehualan toimijoiden kansallinen hyväksyminen: toimijoiden on esitettävä hakemus jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.</p> <p>Hyväksyntä vaaditaan, mikäli rehualan toimijat käsittelevät ja saattavat markkinoille tiettyjä arempina pidettyjä aineita tai rehuja, jotka sisältävät kyseisiä aineita; lisäksi mahdollistetaan tämän vaatimuksen laajentaminen muun tyyppisiin tuotteisiin komiteamenettelyllä.</p>
<p>Erityiset hygieniavaatimukset</p> <p><u>Ei erityisiä hygieniavaatimuksia.</u></p>	<p>Erityiset hygieniavaatimukset</p> <p>Hyvät toimintatavat, joita sovelletaan kaikkiin rehualan toimijoihin sekä elintarviketuotantoa varten pidettyjen tuottavien eläinten ruokinnassa. <u>HACCP-järjestelmän</u> (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) mukaiset menettelyt; <u>kaikkien</u> muualla kuin alkutuotannossa toimivien rehualan toimijoiden <u>on noudatettava</u> menettelyjä.</p>
<p>Kansalliset ohjeistot</p> <p><u>Ei säännöksiä ohjeistoista.</u></p>	<p>Kansalliset ohjeistot</p> <p><u>Kannustetaan kehittämään</u> kansallisia hyvän käytännön <u>ohjeistoja</u> ja ohjeita HACCP-periaatteiden soveltamisesta ja perustamaan yhteisön tasolle rekisteri tällaisista ohjeistoista.</p>

DIREKTIIVI 95/69/EY	EHDOTUS REHUHYGIENIAA KOSKEVISTA VAATIMUKSISTA ANNETTAVAKSI ASETUKSEKSI
<p>Yhteisön ohjeistot</p> <p><u>Ei säännöksiä</u> ohjeistoista.</p>	<p>Yhteisön ohjeistot</p> <p>Luodaan <u>mahdollisuus</u> yhdenmukaistaa hyvän käytännön <u>ohjeistot</u> ja HACCP-järjestelmän soveltamista koskevat ohjeistot yhteisön tasolla.</p>
<p>Tuonti kolmansista maista</p> <p>Kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevat, <u>vastaavuusperiaatteen</u> perustuvat säännökset:</p> <ul style="list-style-type: none"> – luettelo kolmansista maista – luettelo kyseisten kolmansien maiden tuotantolaitoksista – mahdollisuus tehdä tarkastuksia paikalla. <p>Näitä säännöksiä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt vahvistetaan komiteamenettelyllä.</p>	<p>Tuonti kolmansista maista</p> <p>Vastaavuusperiaate säilytetään ja <u>yksityiskohtaiset täytäntöönpanotoimenpiteet</u> kehitetään <u>komiteamenettelyllä</u> rehujen ja elintarvikkeiden virallisesta valvonnasta annetun asetuksen mukaisesti.</p>
<p>Taloudelliset vakuudet</p> <p><u>Ei säännöksiä</u> vakuuksista.</p>	<p>Taloudelliset vakuudet</p> <p>Toimijoiden on <u>esitettävä taloudellinen vakuus</u> osoittaakseen, että ne ovat varautuneet toimintaansa liittyvien riskien varalta.</p>

Tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä 22. joulukuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/69/EY (sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 22. huhtikuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/29/EY) päätarkoituksena on varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tai rekisteröivät tuotantolaitokset ja välittäjät, jotka valmistavat, tuottavat tai laskevat liikkeelle (tuonti mukaan luettuna) tiettyjä lisäaineita, esiseoksia, rehuseoksia ja direktiivissä 82/471/ETY tarkoitettuja tuotteita, tarkastaen, että liitteissä esitettyjä teknisiä eritelmiä noudatetaan.

Joidenkin tuotteiden liikkeelle laskemiseen vaaditaan ainoastaan rekisteröinti, joka perustuu laitoksen sitoumukseen noudattaa tiettyjä vaatimuksia.

Eräiden muiden tuotteiden liikkeelle laskemiseksi vaaditaan tuotantolaitokselle annettava hyväksyntä, joka perustuu erittäin tiukkoihin vaatimuksiin, joiden tarkoituksena on eläinten, ihmisten ja ympäristön suojaaminen. Hyväksynnän ehtona on, että toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava paikalla, että direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia on noudatettu.

VAIKUTUS YRITYSTOIMINTAAN

2. Mitä yrityksiä ehdotus koskee?

- yritystoiminnan alat: *kaikkia rehuyritykset*
- yritysten koko (pienien ja keskisuurten yritysten osuus): *kaiken kokoiset toimijat kaikilla tasoilla: rehun alkutuotannosta lähtien sen markkinoille saattamiseen saakka.*
- Ovatko yritykset keskittyneet yhteisön tietyille maantieteelliselle alueelle? *Ehdotuksella on samat vaikutukset kaikkialla yhteisön alueella. Ehdotus ei kohdistu mihinkään tiettyyn alueeseen. Rehuyrityksiä sijaitsee kaikkialla yhteisön alueella, myös erityisistä maantieteellisistä haitoista kärsivillä alueilla.*

3. Mitä yritysten on tehtävä noudattaakseen ehdotusta?

Niiden on taattava, että niiden toiminnassa noudatetaan yleisiä hygieniavaatimuksia (tilat ja laitteet, tietojen kirjaaminen jne.), ja sovellettava hyvän käytännön ohjeistoja, HACCP-järjestelmää (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) sekä esitettävä taloudellinen vakuus voidakseen toimia rehualalla.

4. Mitkä ovat ehdotuksen mahdolliset taloudelliset vaikutukset?

- työllisyyteen: *ei vaikutuksia*
- investointeihin ja uusien yritysten perustamiseen: *Uudet velvollisuudet saattavat kuitenkin johtaa organisatorisiin lisätoimiin, varsinkin velvollisuus, jonka mukaan tiettyjen rehuyritysten on saatava hyväksyntä toimivaltaiselta viranomaiselta, sekä velvollisuus, joka koskee kattavan HACCP-järjestelmän täytäntöönpanoa. Hyväksyntä- ja rekisteröintijärjestelmää sovelletaan jo nykyisin. Ei ole odotettavissa, että ehdotetut säännöt vaativat lisäinvestointeja vaaditun tason saavuttamiseksi yrityksissä; poikkeuksena ovat säännökset, joiden mukaan on toimitettava taloudellinen vakuus rehualalla toimimista varten.*
- yritysten kilpailukykyyn: *Ehdotuksen tavoitteena on parantaa rehujen turvallisuutta. Mikäli asetus pannaan täytäntöön asianmukaisesti ja mikäli rehuyritykset hoitavat niille kuuluvan vastuualueen, kuluttajien luottamus kasvaa, mistä on etua yrityksille.*

5. Sisältyykö ehdotukseen toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon pienten ja keskisuurten yritysten erityistarpeet (muihin ryhmiin verrattuna lievemmat tai erilaiset vaatimukset tms.)?

On suunnitteilla toimenpiteitä, joiden avulla on tarkoitus panna täytäntöön HACCP-järjestelmä (Hazard Analysis and Critical Control Points, vaarojen analysointi ja kriittiset valvontapisteet) pienissä yrityksissä. Erilaiset rehun tuotanto- ja valmistustavat ja niiden erikoispiirteet on otettu huomioon. Lisäksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukauttamiseksi, kuitenkin vaarantamatta rehuhygieniatavoitteita. Toimenpiteiden avulla voidaan tehdä mukautuksia ottaen huomioon sellaisten rehuyritysten tarpeet, jotka sijaitsevat erityisistä maantieteellisistä haitoista kärsivillä alueilla, tai toimenpiteet voivat koskea laitosten pohjapiirrosta, rakennustapaa ja laitteita.

KUULEMINEN

6. Luettelo ehdotuksen valmistelussa kuulluista tahoista ja niiden esittämien kantojen pääpiirteet

COPA/COGECA (EU-maiden maatalouden osuustoimintajärjestöjen keskusjärjestö), FEDIAF (Euroopan lemmikkieläinruokateollisuuden liitto), FEFAC (Euroopan rehuvalmistajien liitto), FEFANA (Euroopan rehujen lisäaineiden valmistajien liitto), COCERAL (Euroopan viljakauppiaiden yhdistys), BEUC (Euroopan kuluttajaliitto).

Nämä organisaatiot suhtautuivat myönteisesti ehdotukseen ja varsinkin kaikkia rehuyrityksiä koskevaan rekisteröintivelvollisuuteen sekä velvollisuuteen, jonka mukaan kaikkien muualla kuin alkutuotannossa (maatiloilla) toimivien rehualan toimijoiden on pantava täytäntöön HACCP-järjestelmä.